

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/599 z dnia 16 kwietnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/600 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 3
- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/601 z dnia 16 kwietnia 2018 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 5
- Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 6

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/602 z dnia 19 kwietnia 2018 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/1509 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 16

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/603 z dnia 12 kwietnia 2018 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	18
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/604 z dnia 18 kwietnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w zakresie przepisów proceduralnych ułatwiających określanie w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 3510/80 i (WE) nr 209/2005	22
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/605 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego ⁽¹⁾	33
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/606 z dnia 19 kwietnia 2018 r. obejmujące nazwę „Dons” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013	37
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/607 z dnia 19 kwietnia 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036	40
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/608 z dnia 19 kwietnia 2018 r. ustanawiające kryteria techniczne dotyczące znaczników elektronicznych do wyposażenia morskiego ⁽¹⁾	64
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/609 z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie maksymalnej ceny zakupu w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert na zakup odtuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/154	68
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/610 z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtuszczonego mleka w proszku w dziewiętnastym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080	69

DECYZJE

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/611 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	70
★ Decyzja Komisji (UE) 2018/612 z dnia 7 kwietnia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA 28876 – 2012/C (ex CP 202/2009) wdrożonej przez Grecję na rzecz terminalu kontenerowego w porcie w Pireusie (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1978) ⁽¹⁾	73

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/599

z dnia 16 kwietnia 2018 r.

zmieniająca decyzję 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając j Protokół nr 37 w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali wygaś w dniu 23 lipca 2002 r. zgodnie z jego art. 97. Wszystkie aktywa i pasywa Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali zostały przekazane Unii Europejskiej w dniu 24 lipca 2002 r.
- (2) Protokół nr 37 uwzględnia pragnienie wykorzystania funduszy EWWiS do celów badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, a w związku z tym także konieczność określenia w tym celu pewnych zasad. Art. 1 ust. 1 Protokołu nr 37 stanowi, że wartość netto aktywów i pasywów, tak jak wykazane są one w bilansie EWWiS z dnia 23 lipca 2002 r., uznaje się za majątek przeznaczony do celów badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, określony jako „EWWiS w likwidacji”. Po zakończeniu likwidacji ma być on określany jako „Majątek Funduszu Badawczego Węgla i Stali”.
- (3) Protokół nr 37 przewiduje również, że dochód z majątku określonego jako „Fundusz Badawczy Węgla i Stali” ma być wykorzystywany jedynie do celów badań prowadzonych poza ramowym programem badawczym, w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, zgodnie z postanowieniami Protokołu nr 37 i aktów przyjętych na jego podstawie.
- (4) Dnia 1 lutego 2003 r. Rada przyjęła decyzję 2003/76/WE ⁽²⁾ ustanawiającą wspólne priorytety w zakresie wdrażania Protokołu nr 37.
- (5) Ze względu na wyjątkowy spadek dochodów z majątku EWWiS w likwidacji przeznaczonego na badania w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali z powodu niskich stóp procentowych na rynkach kapitałowych w ostatnich latach, konieczna jest zmiana przepisów dotyczących anulowania zobowiązań zaciągniętych w ramach programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali (zwanego dalej „programem”), aby

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 13 marca 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2003/76/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiająca środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 22).

umożliwić udostępnienie kwot odpowiadającym tym anulowanym na zobowiązania w ramach programu. Ponadto kwoty odpowiadające zobowiązaniom anulowanym od dnia 24 lipca 2002 r., powinny również zostać udostępnione Funduszowi Badawczemu Węgla i Stali.

- (6) Z tego samego powodu należy również zmienić przepisy dotyczące kwot odzyskanych w ramach programu, aby umożliwić ich przenoszenie w ramach programu zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ dotyczącymi dochodów przeznaczonych na określony cel.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/76/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/76/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Niewykorzystany przychód i środki uzyskane z tego przychodu nadal dostępne w dniu 31 grudnia danego roku, jak również kwoty odzyskane, przenoszone są automatycznie na kolejny rok. Środki te nie mogą być przenoszone do innych pozycji budżetu.

5. Środki budżetowe odpowiadające anulowanym zobowiązaniom ulegają automatycznemu wygaśnięciu z końcem każdego roku budżetowego. Rezerwy na zobowiązania uwolnione w wyniku anulowania udostępniane są Funduszowi Badawczemu Węgla i Stali.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Kwota odpowiadająca zobowiązaniom anulowanym od dnia 24 lipca 2002 r. zgodnie z art. 4 ust. 5 zostanie udostępniona Funduszowi Badawczemu Węgla i Stali w dniu 10 maja 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady
R. PORODZANOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2018/600

z dnia 10 października 2016 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 lipca 2013 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Nową Zelandią w sprawie umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwaną dalej „Umową”). Negocjacje zostały pomyślnie zakończone parafovaniem umowy w dniu 23 września 2015 r.
- (2) Celem Umowy jest ustanowienie podstawy prawnej dla ram współpracy dla zwiększenia bezpieczeństwa łańcuchów dostaw i ułatwienia legalnego handlu, jak również umożliwienie wymiany informacji prowadzącej do właściwego stosowania przepisów celnych, zapobiegania naruszeniom tych przepisów oraz wykrywania i zwalczania takich naruszeń.
- (3) Należy podpisać Umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany razem z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 10 października 2016 r.

W imieniu Rady
G. MATEČNÁ
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2018/601**z dnia 16 kwietnia 2018 r.****w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 lipca 2013 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Nową Zelandią w sprawie Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwanej dalej „Umową”). Negocjacje zostały pomyślnie zakończone parafovaniem Umowy w dniu 23 września 2015 r. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2018/600 ⁽²⁾ Umowę podpisano w dniu 3 lipca 2017 r.
- (2) Celem Umowy jest ustanowienie podstawy prawnej dla ram współpracy dla zwiększenia bezpieczeństwa łańcuchów dostaw i ułatwienia legalnego handlu, jak również umożliwienie wymiany informacji prowadzącej do właściwego stosowania przepisów celnych, zapobiegania naruszeniom tych przepisów oraz wykrywania i zwalczania takich naruszeń.
- (3) Należy zatwierdzić Umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 21 ust. 1 Umowy ⁽³⁾.**Artykuł 3**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady
R. PORODZANOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 13 marca 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/600 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Data wejścia w życie niniejszej Umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej
w sprawach celnych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”, i

NOWA ZELANDIA,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

BIORĄC POD UWAGĘ znaczenie stosunków handlowych między Nową Zelandią a Unią oraz pragnąc przyczynić się do harmonijnego rozwoju tych stosunków we wspólnym interesie Umawiających się Stron,

UZNAJĄC, że rozwijanie współpracy celnej jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

BIORĄC POD UWAGĘ rozwój współpracy w zakresie procedur celnych między Umawiającymi się Stronami,

BIORĄC POD UWAGĘ, że działania naruszające przepisy prawa celnego szkodzą interesom gospodarczym, fiskalnym i handlowym Umawiających się Stron, a także uznając znaczenie zapewnienia dokładnego ustalania wysokości cel i innych podatków,

PRZEKONANE, że współpraca między organami celnymi może przyczynić się do skuteczniejszej walki z takimi działaniami,

UZNAJĄC istotną rolę organów celnych i znaczenie procedur celnych w ułatwianiu wymiany handlowej i zapewnianiu ochrony obywateli,

MAJĄC NA CELU zapewnienie ram dla zacieśnienia współpracy w celu dalszego uproszczenia i harmonizacji procedur celnych i promowania wspólnych działań w kontekście odpowiednich inicjatyw międzynarodowych, w tym ułatwień w handlu i poprawy bezpieczeństwa łańcucha dostaw,

UZNAJĄC znaczenie Umowy o ułatwieniach w handlu wynegocjowanej w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz podkreślając znaczenie jej przyjęcia i skutecznego wprowadzenia w życie,

W OPARCIU o kluczowe elementy Ram Norm Światowej Organizacji Celnej (WCO) na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego (zwanych dalej „ramami SAFE”),

UWZGLĘDNIAJĄC wysoki poziom zaangażowania obu Umawiających się Stron w działania związane z polityką celną i we współpracę na rzecz walki z naruszaniem praw własności intelektualnej,

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązania wynikające z konwencji międzynarodowych, które zostały lub które zostaną przyjęte przez Umawiające się Strony, jak również biorąc pod uwagę działania związane z polityką celną podjęte przez WTO, oraz

UWZGLĘDNIAJĄC odpowiednie instrumenty WCO, w szczególności zalecenie w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej z dnia 5 grudnia 1953 r.,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszej Umowy:

- a) „przepisy prawa celnego” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze Unii lub Nowej Zelandii regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym, łącznie ze środkami dotyczącymi zakazu, ograniczenia i kontroli, stosowane lub egzekwowane przez organy celne Umawiających się Stron na ich odpowiednich terytoriach;
- b) „przepisy ustawowe i wykonawcze Umawiającej się Strony”, „przepisy ustawowe i wykonawcze danej Umawiającej się Strony” oraz „przepisy ustawowe i wykonawcze każdej Umawiającej się Strony” oznaczają przepisy ustawowe i wykonawcze mające zastosowanie w danych warunkach w Unii lub przepisy ustawowe i wykonawcze mające zastosowanie w Nowej Zelandii, w zależności od kontekstu;

- c) „organ celny” oznacza, w Unii, właściwe służby Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”) odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej, a w Nowej Zelandii oznacza służbę celną Nowej Zelandii;
- d) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Umawiającą się Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszej Umowy;
- e) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Umawiającą się Stronę, który otrzymał wniosek o pomoc na podstawie niniejszej Umowy;
- f) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub jakikolwiek inny podmiot bez osobowości prawnej ustanowiony lub utworzony na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony, dokonujący przywozu, wywozu lub tranzytu towarów;
- g) „informacje” oznaczają dane, w tym dane osobowe, dokumenty, sprawozdania oraz wszelkie inne informacje w dowolnej postaci, w tym również kopie elektroniczne;
- h) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- i) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie przypadki naruszenia lub próby naruszenia przepisów prawa celnego.

Artykuł 2

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do obszaru celnego Unii (określonego w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny kodeks celny) oraz, z drugiej strony, do terytorium Nowej Zelandii (z wyłączeniem Tokelau), na którym obowiązują jej przepisy prawa celnego.

Artykuł 3

Wdrożenie

1. Niniejsza Umowa zostaje wdrożona zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi mającymi zastosowanie w Unii w tych okolicznościach oraz w Nowej Zelandii, w tym przepisami w dziedzinie ochrony danych, oraz przy wykorzystaniu dostępnych zasobów ich odpowiednich organów celnych.
2. Organy celne Unii i Nowej Zelandii decydują o wszelkich praktycznych środkach i ustaleniach niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Związek z innymi umowami międzynarodowymi

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie mają wpływu na prawa i obowiązki Umawiających się Stron wynikające z innej umowy międzynarodowej, której stroną jest dowolna z Umawiających się Stron.
2. Niezależnie od ust. 1, postanowienia niniejszej Umowy są nadrzędne wobec postanowień jakiegokolwiek innej umowy dwustronnej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, która została lub może zostać zawarta między poszczególnymi państwami członkowskimi Unii a Nową Zelandią, w zakresie, w jakim postanowienia wspomnianych umów dwustronnych okażą się sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy.
3. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają unijnych przepisów dotyczących wymiany informacji pomiędzy właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich Unii, uzyskanych w ramach niniejszej Umowy, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Unii.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA CELNA

Artykuł 5

Zakres współpracy

1. Współpraca celna w ramach niniejszej Umowy obejmuje wszelkie kwestie związane ze stosowaniem przepisów prawa celnego.

2. Organy celne Unii i Nowej Zelandii współpracują w celu ułatwienia legalnego handlu i przepływu towarów, lepszego przestrzegania odpowiednich przepisów przez przedsiębiorstwa handlowe, zwiększenia ochrony obywateli i egzekwowania praw własności intelektualnej, aby:

- a) chronić legalny handel poprzez skuteczne egzekwowanie i zapewnianie zgodności z wymogami prawnymi;
- b) zabezpieczyć łańcuch dostaw w celu ułatwienia bezpiecznego przepływu towarów między Unią i Nową Zelandią;
- c) zmaksymalizować swój wkład w prace WCO, WTO i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych dzięki poprawie technik celnych i rozwiązywaniu problemów w zakresie procedur celnych, egzekwowania przepisów prawa celnego i ułatwień w handlu; dzięki wyeliminowaniu zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych; dzięki wprowadzeniu ułatwień dla podmiotów gospodarczych ściśle przestrzegających przepisów; oraz dzięki zapewnieniu środków ochrony przed nadużyciami i nielegalnymi lub szkodliwymi działaniami;
- d) wdrażać przyjęte przez Umawiające się Strony instrumenty i normy międzynarodowe obowiązujące w dziedzinie cel i handlu, włącznie z zasadniczymi elementami Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (ze zmianami) i Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów;
- e) wdrożyć umowę WTO o ułatwieniach w handlu po jej wejściu w życie;
- f) współpracować w dziedzinie badań naukowych, rozwoju, testów i oceny nowych procedur celnych, a także w zakresie szkoleń, wymiany personelu oraz zapewniania wsparcia;
- g) wymieniać informacje na temat przepisów prawa celnego, ich wdrażania oraz procedur celnych, zwłaszcza w zakresie upraszczania i modernizacji procedur celnych; oraz
- h) opracować wspólne inicjatywy dotyczące procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych, a także służące sprawnemu świadczeniu usług na rzecz przedsiębiorców.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo łańcucha dostaw i zarządzanie ryzykiem

1. Umawiające się Strony współpracują w kwestiach celnych związanych z zabezpieczeniem i ułatwieniem międzynarodowego łańcucha dostaw handlowych zgodnie z ramami SAFE. W szczególności współpracują:

- a) wzmacniając celne aspekty zabezpieczenia łańcucha logistycznego handlu międzynarodowego, przy jednoczesnym ułatwieniu legalnego handlu;
- b) tworząc w praktycznie możliwym zakresie normy minimalne dla technik zarządzania ryzykiem oraz powiązanych wymagań i programów;
- c) wprowadzając w stosownych przypadkach wzajemne uznawanie technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa, bezpieczeństwa łańcucha dostaw oraz programów partnerstwa handlowego, włącznie z równoważnymi środkami ułatwiającymi handel;
- d) wymieniając informacje dotyczące bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem;
- e) powołując punkty kontaktowe na potrzeby wymiany informacji dotyczących bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem;
- f) wprowadzając w stosownych przypadkach interfejs wymiany informacji, włącznie z danymi poprzedzającymi przybycie i wyprowadzenie;
- g) współpracując na wszelkich forach wielostronnych, na których mogą być odpowiednio podnoszone i dyskutowane kwestie związane z bezpieczeństwem łańcucha dostaw i zarządzaniem ryzykiem.

TYTUŁ III

WZAJEMNA POMOC ADMINISTRACYJNA

Artykuł 7

Zakres pomocy

1. Organy celne Unii i Nowej Zelandii pomagają sobie wzajemnie w zapobieganiu naruszeniom przepisów prawa celnego oraz w identyfikacji, ściganiu i zwalczaniu takich naruszeń.

2. Pomoc udzielana na mocy niniejszej Umowy nie powinna naruszać praw i obowiązków Umawiających się Stron dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych na mocy umów międzynarodowych lub przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych przy wykonywaniu uprawnień na wniosek organów sądowych.
3. Niniejsza Umowa nie obejmuje pomocy w zakresie odzyskiwania cel, podatków lub grzywien.

Artykuł 8

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza wszelkich stosownych informacji pozwalających temu pierwszemu upewnić się, że przepisy prawa celnego są prawidłowo stosowane, włącznie z informacjami dotyczącymi zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić naruszenie przepisów prawa celnego.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje go o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów; oraz
 - b) czy towary przywiezione na terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów.
3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych, środki niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru nad:
 - a) osobami, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
 - b) miejscami, gdzie towary są lub mogą być składowane lub gromadzone w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
 - c) towarami, które są lub mogą być transportowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz
 - d) środkami transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

Artykuł 9

Pomoc z własnej inicjatywy

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy z własnej inicjatywy, oraz zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej Umawiającej się Strony, jeśli uznają to za konieczne dla prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, poprzez przekazywanie informacji dotyczących:

- a) działań naruszających przepisy prawa celnego lub co do których istnieje takie podejrzenie i które mogą być istotne dla drugiej Umawiającej się Strony;
- b) nowych sposobów i metod stosowanych przy działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
- c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań naruszających przepisy prawa celnego;
- d) osób, w stosunku do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że brały udział lub biorą udział w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz
- e) środków transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie że były, są lub mogą być wykorzystane w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

Artykuł 10

Doręczanie dokumentów i powiadamianie

1. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z obowiązującymi go przepisami ustawowymi i wykonawczymi, podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu:
 - a) doręczania wszelkich dokumentów; lub
 - b) powiadamiania o wszelkich decyzjach wydanych przez organ wnioskujący i wchodzących w zakres niniejszej Umowy adresata zamieszkałego lub mającego siedzibę na terytorium podlegającym jurysdykcji organu współpracującego.

2. Wniosek o doręczenie dokumentów lub powiadomienie o decyzjach składa się pisemnie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

Artykuł 11

Forma i treść wniosków o udzielenie pomocy

1. Wnioski na podstawie niniejszej Umowy składa się na piśmie. Załącza się do nich dokumenty niezbędne do wykonania wniosku. Jeżeli wymaga tego pilna sytuacja, wnioski mogą być przyjęte w formie ustnej, lecz są niezwłocznie potwierdzane na piśmie.
2. Wnioski przedstawiane zgodnie z ust. 1 muszą zawierać następujące informacje:
 - a) oznaczenie organu wnioskującego;
 - b) wnioskowane środki;
 - c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;
 - d) odnośne przepisy ustawowe i wykonawcze;
 - e) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące towarów lub osób, wobec których prowadzone jest postępowanie; oraz
 - f) streszczenie istotnych okoliczności faktycznych ujawnionych w trakcie już przeprowadzonych czynności.
3. Wnioski składane są w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów załączonych do wniosku złożonego na mocy ust. 1.
4. Jeśli wniosek nie spełnia podanych wyżej wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia; do tego czasu mogą zostać podjęte środki ostrożności.

Artykuł 12

Wykonanie wniosku

1. W celu wykonania wniosku o udzielenie pomocy administracyjnej organ współpracujący podejmuje bezzwłocznie działania w granicach swoich uprawnień i dostępnych zasobów, tak, jakby działał z urzędu lub na wniosek innych organów tej samej Umawiającej się Strony, przekazując posiadane informacje oraz podejmując lub zlecając podjęcie odpowiednich czynności. Niniejszy ustęp ma zastosowanie także do wszelkich innych organów, którym organ współpracujący przekazał dany wniosek w przypadku, gdy nie mógł on podjąć samodzielnie działań.
2. Wnioski o pomoc są wykonywane zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek.
3. Należycie upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy, zgodnie z ust. 1, celem uzyskania informacji o działaniach stanowiących lub mogących stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, których to informacji organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszej Umowy.
4. Należycie upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, uczestniczyć w czynnościach prowadzonych na terytorium drugiej strony.

Artykuł 13

Sposób przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki czynności przeprowadzonych na podstawie wniosku złożonego zgodnie z niniejszą Umową wraz ze wszystkimi właściwymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami dokumentów lub innymi materiałami.
2. Informacje przekazywane na podstawie ust. 1 mogą mieć formę elektroniczną.
3. Oryginalne akta i dokumenty przekazywane są wyłącznie na wniosek, w przypadku gdy poświadczone kopie okażą się niewystarczające. Oryginały dokumentów zwraca się organowi współpracującemu w najwcześniejszym możliwym terminie.

Artykuł 14**Wyjątki od obowiązku udzielania pomocy**

1. Można odmówić udzielenia dowolnej formy pomocy objętej zakresem niniejszej Umowy lub uzależnić jej udzielenie od pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy Umawiająca się Strona uzna, że udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy:
 - a) mogłoby naruszać suwerenność Nowej Zelandii lub państwa członkowskiego Unii, którego właściwy organ otrzymał wniosek o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy;
 - b) mogłoby grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów;
 - c) mogłoby naruszyć tajemnicę handlową lub zaszkodzić uzasadnionym interesom handlowym; lub
 - d) jest niezgodne z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w tym między innymi przepisami dotyczącymi ochrony prywatności lub spraw finansowych i rachunków osób fizycznych.
2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającym postępowaniem przygotowawczym, ściganiem lub innym postępowaniem. W takim wypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.
3. Jeżeli organ wnioskujący zwraca się o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby został o to poproszony, powinien zwrócić na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu współpracującego.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzja organu współpracującego wraz z należytytym uzasadnieniem jest bezzwłocznie przekazywana organowi wnioskującemu.

Artykuł 15**Biegli i świadkowie**

Urzędnik organu współpracującego może zostać upoważniony do stawienia się, w granicach określonych przyznanym upoważnieniem, jako biegły lub świadek przed organem drugiej Umawiającej się Strony w sprawach objętych niniejszą Umową oraz przedstawiania potrzebnych w tym celu przedmiotów, dokumentów lub ich poufnych wersji bądź uwierzytelnionych odpisów. We wniosku o stawiennictwo wskazuje się, przed jakim organem urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz na jakiej podstawie lub w jakim charakterze urzędnik ten zostanie przesłuchany.

Artykuł 16**Wydatki związane z udzieleniem pomocy**

Umawiające się Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z realizacją postanowień niniejszej Umowy, z wyjątkiem – w stosownych przypadkach – wydatków ponoszonych w związku ze stawieniem się biegłych i świadków zgodnie z art. 15 oraz wydatków na tłumaczy ustnych i pisemnych niebędących pracownikami administracji publicznej.

TYTUŁ IV**WYMIANA INFORMACJI****Artykuł 17****Poufność i ochrona informacji**

1. Wszelkie informacje przekazywane w dowolnej formie na mocy niniejszej Umowy traktowane są jako informacje poufne lub zastrzeżone do użytku służbowego, w zależności od zasad mających zastosowanie na terytorium Umawiających się Stron.
2. Umawiająca się Strona może wykorzystywać lub ujawniać informacje uzyskane na mocy niniejszej Umowy wyłącznie do celów niniejszej Umowy lub za uprzednią pisemną zgodą Umawiającej się Strony przekazującej informacje, z zastrzeżeniem wymaganych przez nią ograniczeń i restrykcji. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron zobowiązana jest na mocy swoich przepisów ustawowych i wykonawczych do ujawnienia informacji uzyskanych na podstawie niniejszej Umowy, powiadamia o każdym takim ujawnieniu Umawiającą się Stronę, która przekazała informacje, w miarę możliwości przed jego dokonaniem.

3. Z zastrzeżeniem wszelkich wymogów nałożonych na Umawiającą się Stronę na mocy obowiązujących ją przepisów ustawowych i wykonawczych bądź wyraźnych warunków, uwag, ograniczeń lub instrukcji nakazujących zwiększoną ochronę, wszystkim informacjom przekazany na mocy niniejszej Umowy zapewnia się co najmniej taki sam poziom bezpieczeństwa i ochrony prywatności jak poziom wskazany w klauzuli tajności lub innych dowolnych instrukcjach dołączonych do informacji przekazanych przez organ współpracujący.
4. Wymiana danych osobowych możliwa jest jedynie w przypadku, gdy Umawiająca się Strona mająca otrzymać dane zobowiąże się do zapewnienia ich ochrony w sposób, który zostanie uznany za odpowiedni przez Umawiającą się Stronę mającą przekazać takie dane osobowe.
5. Każda z Umawiających się Stron ogranicza dostęp do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy do tych osób, które muszą znać treść tych informacji.
6. Każda z Umawiających się Stron ogranicza dostęp do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy oraz przechowuje i przekazuje takie informacje, wykorzystując uznane mechanizmy bezpieczeństwa, takie jak hasła, szyfrowanie lub inne rozsądne zabezpieczenia, zgodnie z klauzulą tajności załączoną do danej informacji.
7. Każda z Umawiających się Stron powiadamia drugą Stronę o jakimkolwiek przypadkowym lub nieuprawnionym dostępie do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy, ich przypadkowym lub nieuprawnionym wykorzystaniu, ujawnieniu, zmianie lub usunięciu i dostarcza szczegółowych informacji dotyczących takiego przypadkowego lub nieuprawnionego dostępu, wykorzystania, ujawnienia, zmiany lub usunięcia.
8. Jeżeli informacje otrzymane na mocy niniejszej Umowy zostaną przypadkowo ujawnione lub zmienione, każda z Umawiających się Stron podejmuje wszelkie rozsądnie możliwe działania, aby odzyskać zmienione lub ujawnione informacje lub, gdy jest to niemożliwe, aby zapewnić zniszczenie tych informacji.
9. Każda z Umawiających się Stron może zażądać dodatkowych zabezpieczeń w odniesieniu do informacji szczególnie chronionych.
10. Informacji nie można przetwarzać ani przechowywać dłużej, niż jest to konieczne do celów wykonania niniejszej Umowy oraz niż przewidują wymogi każdej z Umawiających się Stron dotyczące prywatności i prowadzenia rejestrów publicznych. Każda z Umawiających się Stron zapewnia właściwe usuwanie informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy, jak przewidziano w przepisach ustawowych i wykonawczych danej Umawiającej się Strony.
11. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie stoi na przeszkodzie wykorzystaniu informacji lub dokumentów otrzymanych na mocy niniejszej Umowy jako dowodu w postępowaniach i aktach oskarżenia wnoszonych do sądu lub trybunału w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego. Umawiające się Strony mogą zatem, w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach, jak również w postępowaniach i aktach oskarżenia wnoszonych do sądu lub trybunału, wykorzystać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi się zapoznały zgodnie z niniejszą Umową. Umawiająca się Strona, która przekazała takie informacje lub udostępniła dokumenty, jest informowana o takim ich wykorzystaniu.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 18

Nagłówki

Nagłówki tytułów i artykułów niniejszej Umowy zostały wprowadzone wyłącznie ze względu na ułatwienie dokonywania odesłań i nie mają wpływu na interpretację niniejszej Umowy.

Artykuł 19

Konsultacje

Wszelkie kwestie i spory związane z interpretacją lub wdrożeniem niniejszej Umowy są rozstrzygane w drodze wzajemnych konsultacji między Umawiającymi się Stronami; w stosownych przypadkach konsultacje te prowadzą do przyjęcia decyzji Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej, o którym mowa w art. 20.

Artykuł 20

Wspólny Komitet Współpracy Celnej

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet Współpracy Celnej (zwany dalej Komitetem), składający się z przedstawicieli organów celnych oraz innych właściwych organów Umawiających się Stron. Miejsce, termin i porządek obrad posiedzeń Komitetu są ustalane w drodze wzajemnych uzgodnień.

2. Komitet gwarantuje należyte funkcjonowanie i wdrożenie niniejszej Umowy oraz bada wszelkie kwestie i spory wynikające z jej stosowania. W tym celu Komitet, między innymi:
- a) podejmuje działania niezbędne do zapewnienia współpracy i pomocy w sprawach celnych zgodnie z celami niniejszej Umowy, w szczególności w drodze:
 - (i) określenia zmian o charakterze regulacyjnym lub legislacyjnym wymaganych do wdrożenia niniejszej Umowy;
 - (ii) określenia i ustanowienia środków mających poprawić mechanizmy wymiany informacji;
 - (iii) określenia i ustanowienia najlepszych praktyk, w tym najlepszych praktyk w zakresie harmonizacji wymogów wcześniejszego przekazywania drogą elektroniczną informacji na temat ładunków z międzynarodowymi normami mającymi zastosowanie do przesyłek wprowadzanych, wyprowadzanych i przewożonych tranzytem;
 - (iv) określenia i ustanowienia norm dotyczących analizy ryzyka mających zastosowanie w odniesieniu do informacji wymaganych w celu identyfikacji przesyłek wysokiego ryzyka przywożonych do Nowej Zelandii lub Unii, tam przeładowywanych lub przewożonych tranzytem przez ich terytoria;
 - (v) określenia i ustanowienia środków mających na celu harmonizację norm oceny ryzyka;
 - (vi) określenia norm minimalnych w zakresie kontroli oraz metod przestrzegania tych norm;
 - (vii) ulepszenia i ustanowienia norm mających zastosowanie do programów partnerstwa handlowego mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa łańcucha dostaw i ułatwienie legalnego handlu; oraz
 - (viii) określenia i podjęcia konkretnych działań w celu ustanowienia wzajemnego uznawania technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa oraz programów partnerstwa handlowego, włącznie z równoważnymi środkami ułatwiającymi handel;
 - b) działa jako organ właściwy do rozwiązywania wszelkich kwestii spornych dotyczących wykonania tytułu III;
 - c) jest upoważniony do przyjmowania decyzji niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy, w tym decyzji dotyczących przekazywania danych i wzajemnie uzgodnionych korzyści w zakresie wzajemnego uznawania technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa, programów partnerstwa handlowego i innych środków ułatwiających handel;
 - d) wymienia poglądy na temat wszelkich kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i dotyczących współpracy celnej, w tym związanych z przyszłymi działaniami i środkami koniecznymi dla ich realizacji; oraz
 - e) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
3. Komitet ustanawia właściwe mechanizmy działania, w tym grupy robocze, celem wsparcia swoich prac nad wdrożeniem niniejszej Umowy.

Artykuł 21

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wzajemnej notyfikacji przez Umawiające się Strony, w drodze wymiany not dyplomatycznych, o zakończeniu procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.
2. Niniejszą Umowę można zmienić za porozumieniem Umawiających się Stron w drodze wymiany not dyplomatycznych. Zmiany wchodzi w życie na warunkach określonych w ust. 1, o ile Umawiające się Strony nie postanowiły inaczej.
3. Każda z Umawiających się Stron może rozwiązać niniejszą Umowę, notyfikując o tym pisemnie drugą Umawiającą się Stronę. Rozwiązanie staje się skuteczne po upływie trzech miesięcy od daty notyfikacji drugiej Umawiającej się Strony. Wnioski o udzielenie pomocy złożone przed rozwiązaniem Umowy są wykonywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 22

Teksty autentyczne

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy tekst jest na równi autentyczny. W przypadku rozbieżności między tekstami niniejszej Umowy Umawiające się Strony kierują sprawę do Komitetu.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Съставено в Брюксел на трети юли през две хиляди и седемнадесета година.
Hecho en Bruselas, el tres de julio de dos mil diecisiete.
V Bruselu dne třetího července dva tisíce sedmnáct.
Udfærdiget i Bruxelles den tredje juli to tusind og sytten.
Geschehen zu Brüssel am dritten Juli zweitausendsiebzehn.
Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta juulikuul kolmandal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τρεις Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαεπτά.
Done at Brussels on the third day of July in the year two thousand and seventeen.
Fait à Bruxelles, le trois juillet deux mille dix-sept.
Sastavljeno u Bruxellesu trećeg srpnja godine dvije tisuće sedamnaeste.
Fatto a Bruxelles, addì tre luglio duemiladiciassette.
Briselē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada trešajā jūlijā.
Priimta du tūkstančiai septynioliktų metų liepos trečią dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhetedik év július havának harmadik napján.
Magħmul fi Brussell, fit-tielet jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sbatax.
Gedaan te Brussel, drie juli tweeduizend zeventien.
Sporządzono w Brukseli dnia trzeciego lipca roku dwa tysiące siedemnastego.
Feito em Bruxelas, em três de julho de dois mil e dezassete.
Întocmit la Bruxelles la trei iulie două mii șaptesprezece.
V Bruseli tretieho júla dvetisíc sedemnásť.
V Bruslju, dne tretjega julija leta dva tisoč sedemnajst.
Tehty Brysselissä kolmantena päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattaseitsemäntoista.
Som skedde i Bryssel den tredje juli år tjugohundrasjutton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Za Нова Зеландия
Por Nueva Zelanda
Za Nový Zéland
For New Zealand
Für Neuseeland
Uus-Meremaa nimel
Για τη Νέα Ζηλανδία
For New Zealand
Pour la Nouvelle-Zélande
Za Novi Zeland
Per la Nuova Zelanda
Jaunzēlandes vārdā –
Naujosios Zelandijos vardu
Új-Zéland részéről
Għal New Zealand
Voor Nieuw-Zeeland
W imieniu Nowej Zelandii
Pela Nova Zelândia
Pentru Noua Zeelandă
Za Nový Zéland
Za Novo Zelandijo
Uuden-Seelannin puolesta
För Nya Zeeland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. East' or similar, with a horizontal line extending to the right.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/602

z dnia 19 kwietnia 2018 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/1509 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 47 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 sierpnia 2017 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2017/1509.
- (2) Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD) nadal prowadzi programy jądrowe i balistyczne, tym samym łamiąc swoje zobowiązania określone w kilku rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Programy te są finansowane częściowo poprzez nielegalne transfery środków oraz zasobów gospodarczych.
- (3) Do wykazu osób i podmiotów zamieszczonego w załączniku XV do rozporządzenia (UE) 2017/1509 należy dodać cztery osoby, które dokonywały transferów aktywów lub zasobów mogących stanowić wkład finansowy do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XV do rozporządzenia (UE) 2017/1509,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XV do rozporządzenia (UE) 2017/1509 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. ZAHARIEVA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 31.8.2017, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby zostają dodane do wykazu osób zawartego w załączniku XV do rozporządzenia (UE) 2017/1509, w pozycji „c) Osoby fizyczne umieszczone w wykazie zgodnie z art. 34 ust. 4 lit. b)”:

	Imię i nazwisko (i ewent. aliasy)	Informacje identyfikujące	Data umieszczenia w wykazie	Uzasadnienie
„9.	KIM Yong Nam (KIM Yong-Nam, KIM Young-Nam, KIM Yong-Gon)	Data urodzenia: 2.12.1947 Miejsce urodzenia: Sinuju, KRLD	20.4.2018	KIM Yong Nam został zidentyfikowany przez zespół ekspertów jako przedstawiciel Reconnaissance General Bureau, podmiotu, który został wyznaczony przez Organizację Narodów Zjednoczonych. On i jego syn KIM Su Gwang zostali zidentyfikowani przez zespół ekspertów jako osoby zaangażowane w nieuczciwe praktyki finansowe, które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. KIM Yong Nam otworzył w Unii kilka rachunków bieżących i oszczędnościowych i w trakcie pracy jako dyplomata brał udział w dokonywaniu przelewów bankowych dużych sum na rachunki bankowe w Unii lub na rachunki bankowe poza Unią, także na rachunki na nazwisko jego syna KIM Su Gwanga i synowej KIM Kyong Hui.
10.	DJANG Tcheul Hy	Data urodzenia: 11.5.1950 Miejsce urodzenia: Kangwon	20.4.2018	DJANG Tcheul Hy, wraz z małżonkiem KIM Yong Namem, synem KIM Su Gwangiem i synową KIM Kyong Hui, brała udział w nieuczciwych praktykach finansowych, które mogłyby posłużyć do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Była posiadaczką kilku rachunków bankowych w Unii, które na jej nazwisko otworzył jej syn KIM Su Gwang. Miała także udział w kilku przelewach bankowych z rachunków należących do jej synowej KIM Kyong Hui na rachunki poza Unią.
11.	KIM Su Gwang (KIM Sou-Kwang, KIM Sou-Gwang, KIM Son-Kwang, KIM Su-Kwang, KIM Soukwang)	Data urodzenia: 18.8.1976 Miejsce urodzenia: Pjongiang, KRLD Dyplomata ambasady KRLD na Białorusi.	20.4.2018	KIM Su Gwang został zidentyfikowany przez zespół ekspertów jako przedstawiciel Reconnaissance General Bureau, podmiotu, który został wyznaczony przez Organizację Narodów Zjednoczonych. On i jego ojciec KIM Yong Nam zostali zidentyfikowani przez zespół ekspertów jako osoby zaangażowane w nieuczciwe praktyki finansowe, które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. KIM Su Gwang otworzył liczne rachunki bankowe w kilku państwach członkowskich, także na nazwiska członków rodziny. Pracując jako dyplomata, brał udział w dokonywaniu przelewów bankowych dużych sum na rachunki bankowe w Unii lub na rachunki bankowe poza Unią, także na rachunki na nazwisko małżonki, KIM Kyong Hui.
12.	KIM Kyong Hui	Data urodzenia: 6.5.1981 Miejsce urodzenia: Pjongiang, KRLD	20.4.2018	Wraz z małżonkiem KIM Su Gwangiem, teściem KIM Yong Namem i teściową DJANG Tcheul Hy, KIM Kyong Hui brała udział w nieuczciwych praktykach finansowych, które mogłyby posłużyć do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Otrzymała kilka przelewów bankowych od małżonka KIM Su Gwanga i teścia KIM Yong Nama oraz przelewała pieniądze na rachunki poza Unią na nazwisko teściowej DJANG Tcheul Hy.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/603
z dnia 12 kwietnia 2018 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2018 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Nadmuchiwana poduszka z tworzyw sztucznych (tzw. poduszka do wózka inwalidzkiego), o wymiarach w przybliżeniu 40 × 40 cm, składająca się z dwóch prostokątnych połączonych ze sobą komór wypełnionych powietrzem. Każda komora stanowi worek z tworzywa sztucznego wypełniony powietrzem, pokryty cienką warstwą silikonu. Poduszka jest regulowana w zależności od stopnia nadmuchania obu komór, co powoduje przemieszczenie pozycji worka z tworzywa sztucznego w każdej komorze, gdy użytkownik siedzi na poduszce. Poduszka ma zdejmowane pokrycie antypoślizgowe z materiałów włókienniczych, do którego od spodniej strony zamocowane są dwie taśmy typu rzep. Artykuł ma zapobiegać powstawaniu odleżyn u użytkownika. Odciąża on kości obciążane podczas siedzenia i poprawia komfort użytkownika. Zob. ilustracja (*).	3926 90 97	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 3 b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 3926, 3926 90 i 3926 90 97. Wyklucza się klasyfikację artykułu do pozycji 9404 (artykuły pościelowe i podobne artykuły wyposażeniowe), ponieważ poduszki pneumatyczne są wyłączone z tej pozycji w rozumieniu uwagi 1a) do działu 94, a w związku z tym poduszki pneumatyczne z tworzyw sztucznych są klasyfikowane do pozycji 3926 (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 9404 akapit ostatni, pkt b)). Wyklucza się również klasyfikację do kodu CN 8714 20 00 jako części i akcesoria do wózków dla osób niepełnosprawnych, ponieważ artykułu nie można określić jako nadający się do stosowania wyłącznie lub głównie z wózkami dla osób niepełnosprawnych w rozumieniu uwagi 3 do sekcji XVII. Biorąc pod uwagę obiektywne cechy artykułu, może być on stosowany na wielu siedzeniach i krzesłach, jak również na siedzeniach wózków inwalidzkich. Na przykład artykuł nie jest zaprojektowany do stosowania z konkretnym siedzeniem, gdyż nie ma on specjalnych mechanizmów do zamocowania, które wskazywałyby na stosowanie go z konkretnym siedzeniem. Pokrycie antypoślizgowe i taśmy typu rzep można mocować do różnych rodzajów siedzeń. Nic nie przemawia więc za tym, by określać artykuł jako zaprojektowany do stosowania z konkretnym rodzajem siedzenia (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 8714 akapit pierwszy, pkt i)). Ponadto wyklucza się klasyfikację do kodu CN 8714 20 00 jako części i akcesoria do wózków dla osób niepełnosprawnych, ponieważ artykuł nie jest niezbędny dla funkcjonowania wózka inwalidzkiego, nie dostosowuje wózka inwalidzkiego do określonej funkcji, nie zwiększa zakresu jego funkcji ani nie umożliwia mu wykonywania specjalnej funkcji związanej z jego funkcją główną, jaką jest umożliwianie poruszania się osobie niepełnosprawnej (zob. wyrok Trybunału z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie Unomedical, C-152/10, ECLI:EU:C:2011:402, pkt 29, 30 i 36). Wózek inwalidzki działa w taki sam sposób jak bez poduszki. Poduszka czyni wózek inwalidzki jedynie wygodniejszym i bardziej przydatnym dla użytkownika.

(1)	(2)	(3)
		Chociaż artykuł składa się z różnych komponentów (poduszka z tworzyw sztucznych, a pokrycie z materiałów włókienniczych), należy klasyfikować go tak, jak gdyby składał się z poduszki z tworzyw sztucznych, ponieważ to poduszka nadaje artykułowi jego zasadniczy charakter w rozumieniu ogólnej reguły 3 b). Komponent włókienniczy stanowi jedynie pokrycie, które chroni komponent zasadniczy i utrzymuje go w miejscu. Artykuł należy zatem klasyfikować według jego materiału składowego do kodu CN 3926 90 97 jako „pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych”.

(*) Ilustracje mają charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/604**z dnia 18 kwietnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w zakresie przepisów proceduralnych ułatwiających określanie w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 3510/80 i (WE) nr 209/2005**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 66 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ ustanowiono między innymi przepisy proceduralne, o których mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwanego dalej „kodeksem”), dla ułatwienia określania w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów.
- (2) Ostatnie zdanie art. 68 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 odnosi się obecnie do odpowiedniego stosowania podsekcji 2–9 sekcji 2 tego rozporządzenia, odnoszących się do zasad pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) Unii. Tylko jednak niektóre przepisy tych podsekcji są odpowiednie w kontekście rejestracji eksporterów poza ramami systemu GSP Unii. Należy zatem ściśle określić te przepisy. Ponieważ zobowiązanie Komisji do przekazywania krajom trzecim, z którym Unia zawarła preferencyjne porozumienia, adresów organów celnych odpowiedzialnych za weryfikację dowodu pochodzenia sporządzonego przez zarejestrowanego eksportera wynika również z postanowień danego porozumienia, zobowiązanie to nie powinno być sformułowane w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447. Przepis przejściowy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, tymczasowo zezwalający eksporterowi, który nie został zarejestrowany, ale jest upoważnionym eksporterem w Unii, na sporządzanie dowodu pochodzenia, stracił aktualność i powinien zostać zniesiony. W celu uproszczenia przepisów i zapewnienia spójności porozumień preferencyjnych małe przesyłki nieprzywożone w celach handlowych powinny być wyłączone z obowiązku przedstawiania dowodu pochodzenia, o ile takie wyłączenie jest dopuszczalne, ale nie jest bezpośrednio określone w porozumieniu preferencyjnym. Biorąc pod uwagę, że istnieją inne sposoby identyfikacji eksportera, a podpis nie nadaje w Unii dowodowi pochodzenia statusu prawnego, od eksporterów nie należy wymagać podpisywania dowodów pochodzenia, o ile jest to dopuszczalne, ale nie jest bezpośrednio określone w porozumieniu preferencyjnym.
- (3) Przepisy art. 69 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 dotyczące zastąpienia dowodów preferencyjnego pochodzenia wystawionych lub sporządzonych poza ramami systemu GSP Unii powinny mieć szersze zastosowanie do dowodów pochodzenia. Ponadto należy doprecyzować formę, w jakiej można wystawić lub sporządzić zastępczy dowód pochodzenia.
- (4) Należy ustanowić przepisy w celu ułatwienia określania w Unii preferencyjnego pochodzenia produktów przetworzonych uzyskanych z towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia. Ponieważ przepisy te mają na celu ochronę zainteresowanych podmiotów gospodarczych przed niepożądanymi i niezamierzonymi skutkami połączenia w kodeksie procedury przetwarzania pod kontrolą celną z procedurą uszlachetniania czynnego, powinny one obowiązywać z mocą wsteczną od dnia stosowania kodeksu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (5) Art. 80 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 powinien zawierać odniesienie do nowego załącznika 22-06 A zawierającego formularz wniosku, który mają stosować eksporterzy z państw członkowskich do rejestracji w systemie REX; załącznik 22-06 będzie tym samym służył tylko do rejestracji eksporterów w krajach korzystających z GSP. Należy zatem umieścić w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 nowy załącznik 22-06 A i odpowiednio zmienić załącznik 22-06. W związku z wprowadzeniem załącznika 22-06 A należy również odpowiednio zmienić art. 82, 83 i 86 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Biorąc pod uwagę, że istnieją inne sposoby identyfikacji eksportera, a podpis nie nadaje w Unii dokumentowi statusu prawnego, od eksporterów nie należy wymagać podpisywania oświadczeń o pochodzeniu, o których mowa w art. 92 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Ustępy 1, 2 i 3 tego artykułu powinny stosować się odpowiednio do oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych przez eksporterów w Unii nie tylko do celów kumulacji dwustronnej, o której mowa w art. 53 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹⁾, ale również do celów deklarowania pochodzenia towarów wywożonych do kraju korzystającego z systemów GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji na potrzeby kumulacji z materiałami pochodzącymi z Unii. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 92 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (6) Załącznik 22-07 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 powinien zostać zmieniony w celu określenia symbolu, który powinien wskazać eksporter, jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli. Zmiana powinna również uwzględniać ciążący na eksporterze wymóg wskazania pochodzenia za pomocą symbolu „EU”, jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się do produktów pochodzących z Unii.
- (7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3510/80 ⁽²⁾ straciło aktualność z uwagi na to, że przepisy tego rozporządzenia zostały zastąpione przepisami rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Należy w związku z tym uchylić to rozporządzenie, mając na względzie pewność i przejrzystość prawa.
- (8) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 209/2005 ⁽³⁾ przyznano odstępstwa od wprowadzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1541/98 ⁽⁴⁾ obowiązku przedstawiania dowodów pochodzenia wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury scalonej. Rozporządzenie (WE) nr 1541/98 uchylono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 955/2011 ⁽⁵⁾. Rozporządzenie (WE) nr 209/2005 tym samym straciło aktualność i należy je uchylić, mając na względzie pewność i przejrzystość prawa.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Zastosowanie mają odpowiednio przepisy art. 80, 82, 83, 84, 86, 87, 89 i 91 niniejszego rozporządzenia.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3510/80 z dnia 23 grudnia 1980 r. w sprawie definicji pojęcia produktów pochodzących do celów stosowania preferencji taryfowych przyznanych przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą w odniesieniu do niektórych produktów z krajów rozwijających się (Dz.U. L 368 z 31.12.1980, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 209/2005 z dnia 7 lutego 2005 r. ustanawiające wykaz wyrobów włókienniczych, dla których dowód pochodzenia nie jest wymagany przy dopuszczaniu do swobodnego obrotu we Wspólnocie (Dz.U. L 34 z 8.2.2005, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1541/98 z dnia 13 lipca 1998 r. w sprawie dowodu pochodzenia niektórych wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury Scalonej i dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie oraz w sprawie warunków przyjęcia takiego dowodu (Dz.U. L 202 z 18.7.1998, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 955/2011 z dnia 14 września 2011 r. uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1541/98 w sprawie dowodu pochodzenia niektórych wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury scalonej i dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie oraz w sprawie warunków przyjęcia takiego dowodu, a także zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich (Dz.U. L 259 z 4.10.2011, s. 5).

- b) w ust. 2 zdanie pierwsze – wyrazy „art. 10 i 15” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 1 i art. 15”;
- c) skreśla się ust. 3 i 5;
- d) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy preferencyjne porozumienie umożliwia Unii zwolnienie z wymogu przedstawiania dowodu pochodzenia produktów pochodzących, zwolnienie to stosuje się zgodnie z warunkami określonymi w art. 103, o ile warunki te nie są przewidziane w odnosnym porozumieniu preferencyjnym.

7. W przypadku gdy preferencyjne porozumienie umożliwia Unii zniesienie wymogu podpisania dowodu pochodzenia przez eksportera, nie wymaga się takiego podpisu.”;

- 2) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 69

Zastąpienie dowodów pochodzenia wystawionych lub sporządzonych poza ramami ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) Unii

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Jeśli produkty pochodzące objęte dowodem pochodzenia wystawionym lub sporządzonym uprzednio do celów preferencyjnego środka taryfowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. d) lub e) kodeksu, innego niż system GSP Unii, nie zostały jeszcze zwolnione do obrotu i znajdują się pod kontrolą urzędu celnego w Unii, pierwotny dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia do celów wysłania wszystkich lub części tych produktów do innego miejsca przeznaczenia w Unii.

2. Zastępczy dowód pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawiony dla któregośkolwiek z poniższych podmiotów lub sporządzony przezeń z zachowaniem tej samej formy co pierwotny dowód pochodzenia lub w formie zastępczego oświadczenia o pochodzeniu, sporządzonego, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zgodnie z art. 101 oraz załącznikiem 22-20:

- a) eksporter upoważniony lub zarejestrowany w Unii, ponownie wysyłający towary;
- b) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, nie przekracza obowiązującego progu wartości;
- c) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza obowiązujący próg wartości, a ponowny nadawca załącza do zastępczego dowodu pochodzenia kopię pierwotnego dowodu pochodzenia.

Jeśli zastąpienie pierwotnego dowodu pochodzenia nie jest możliwe zgodnie z akapitem pierwszym, zastępczy dowód pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, może wystawić, w formie świadectwa przewozowego EUR1, urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się towary.

3. Jeśli zastępczym dowodem pochodzenia jest świadectwo przewozowe EUR1, poświadczenie dokonane przez urząd celny wystawiający zastępcze świadectwo przewozowe EUR1 umieszcza się w polu 11 świadectwa. Dane szczegółowe w polu 4 świadectwa dotyczące kraju pochodzenia muszą być identyczne z danymi szczegółowymi znajdującymi się w pierwotnym dowodzie pochodzenia. W polu 12 ponowny nadawca składa podpis. Ponowny nadawca składający podpis w polu 12 w dobrej wierze nie jest odpowiedzialny za prawidłowość danych wprowadzonych w pierwotnym dowodzie pochodzenia.

Urząd celny, do którego wnioskuje się o wydanie zastępczego świadectwa przewozowego EUR1, odnotowuje na pierwotnym dowodzie pochodzenia lub w załączniku do niego masę, ilość, rodzaj wysyłanych produktów i ich kraj przeznaczenia oraz wpisuje numery seryjne odpowiedniego świadectwa zastępczego lub świadectw zastępczych. Urząd celny przechowuje pierwotny dowód pochodzenia przez okres co najmniej trzech lat.”;

- 3) dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Artykuł 69a

Preferencyjne pochodzenie produktów przetworzonych uzyskanych z towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy towary nieunijne posiadające status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnego porozumienia między Unią a państwami trzecimi objęte są procedurą uszlachetniania czynnego, produkty przetworzone uzyskane z tych towarów uznaje się przy dopuszczaniu ich do obrotu za mające ten sam status preferencyjnego pochodzenia jak towary, z których zostały uzyskane.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) przetwarzanie obejmuje również towary nieunijne, inne niż te, o których mowa w ust. 1, w tym towary posiadające status preferencyjnego pochodzenia w ramach innego preferencyjnego porozumienia;
- b) przetworzone produkty zostały uzyskane z towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223 kodeksu;
- c) organy celne zezwoliły na czasowy powrotny wywóz towarów w celu dalszego ich przetwarzania zgodnie z art. 258 kodeksu.

3. W przypadku zastosowania ust. 1 dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony dla towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego uznaje się za dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony dla produktów przetworzonych.”;

4) art. 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy krajów korzystających po otrzymaniu kompletnego formularza wniosku, o którym mowa w załączniku 22-06, przydzielają eksporterowi niezwłocznie numer zarejestrowanego eksportera i wprowadzają do systemu REX numer zarejestrowanego eksportera, dane rejestracyjne i datę rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4.

Organ y celne państw członkowskich po otrzymaniu kompletnego formularza wniosku, o którym mowa w załączniku 22-06 A, przydzielają niezwłocznie numer zarejestrowanego eksportera eksporterowi lub, w stosownych przypadkach, ponownemu nadawcy towarów i wprowadzają do systemu REX numer zarejestrowanego eksportera, dane rejestracyjne i datę rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4.

Właściwe organ y kraju korzystającego lub organ y celne państwa członkowskiego informują eksportera lub, w stosownych przypadkach, ponownego nadawcę towarów o numerze zarejestrowanego eksportera przydzielonym temu eksporterowi lub ponownemu nadawcy towarów oraz o dacie rozpoczęcia ważności rejestracji.”;

5) w art. 82 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja podaje następujące dane do wiadomości publicznej pod warunkiem uprzedniego wyrażenia zgody przez eksportera poprzez złożenie podpisu w polu 6 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A:

- a) nazwa zarejestrowanego eksportera, podana w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;
- b) adres siedziby zarejestrowanego eksportera, podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;
- c) dane kontaktowe podane w polu 1 i polu 2 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;
- d) orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, w tym orientacyjny wykaz pozycji lub działów Systemu Zharmonizowanego, podany w polu 4 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;
- e) numer EORI zarejestrowanego eksportera podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 A lub numer identyfikacyjny przedsiębiorcy (TIN) zarejestrowanego eksportera podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06;
- f) informacja, czy dany zarejestrowany eksporter jest przedsiębiorcą czy producentem, zgodnie z informacją podaną w polu 3 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A.

Odmowa złożenia podpisu w polu 6 nie stanowi podstawy do odmowy rejestracji eksportera.”;

b) w ust. 8 po lit. a) dodaje się lit. b) w poniższym brzmieniu oraz odpowiednio dostosowuje się oznaczenia obecnych lit. b)–e):

„b) datę rejestracji zarejestrowanego eksportera.”;

6) w art. 83 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 po wyrazach „w załączniku 22-06” dodaje się wyrazy „lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A”;

- b) w ust. 4 po wyrazach „w załączniku 22-06” dodaje się wyrazy „lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A”;
- 7) w art. 86 ust. 2 wyrazy „w załączniku 22-06” zastępuje się wyrazami „w załączniku 22-06 A”;
- 8) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Od eksportera nie wymaga się złożenia podpisu na oświadczeniu o pochodzeniu.”;
- b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się odpowiednio do:
- a) oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych w Unii dla celów kumulacji dwustronnej, o której mowa w art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- b) oświadczeń o pochodzeniu towarów wywożonych do kraju korzystającego z systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji do celów kumulacji z materiałami pochodzącymi z Unii.”;
- 9) załącznik 22-06 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 10) po załączniku 22-06 dodaje się załącznik 22-06 A w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- 11) w załączniku 22-07 przypis 5 otrzymuje brzmienie:
- „⁽⁵⁾ Wskazać kraj pochodzenia produktów. Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się do produktów pochodzących z Unii, eksporter musi wskazać pochodzenie za pomocą symbolu »EU«. Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się w całości lub części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 112 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, eksporter musi wskazać pochodzenie za pomocą symbolu »CM«.”.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 3510/80 traci moc.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 209/2005 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 3 stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK 22-06

WNIOSEK O NADANIE STATUSU ZAREJESTROWANEGO EKSPORTERA
do celów ogólnych systemów preferencji taryfowych Unii Europejskiej, Norwegii, Szwajcarii
i Turcji ⁽¹⁾

1. Imię i nazwisko/nazwa eksportera, dokładny adres, państwo, dane kontaktowe, numer TIN.

2. Dodatkowe szczegółowe dane kontaktowe, włącznie z numerem telefonu i faksu oraz adresem e-mail, jeżeli istnieje (fakultatywne).

3. Określić, czy główną działalność stanowi produkcja czy handel.

4. Orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, włącznie z wykazem pozycji Systemu Zharmonizowanego (lub działów, jeżeli towary, którymi dokonuje się obrotu, są klasyfikowane do więcej niż 20 pozycji Systemu Zharmonizowanego).

5. Zobowiązanie składane przez eksportera

Niżej podpisany niniejszym:

- oświadcza, że powyższe informacje są prawidłowe;
- poświadcza, że żadna wcześniejsza rejestracja nie została cofnięta; w przeciwnym razie poświadcza, że sytuacja, która doprowadziła do takiego cofnięcia, została uregulowana;
- zobowiązuje się do sporządzania oświadczeń o pochodzeniu wyłącznie dla towarów kwalifikujących się do preferencyjnego traktowania i spełniających reguły pochodzenia określone dla tych towarów w ogólnym systemie preferencji;
- zobowiązuje się do prowadzenia prawidłowej handlowej ewidencji księgowej obejmującej wytwarzanie/dostawy towarów objętych preferencyjnym traktowaniem i przechowywania jej przez okres co najmniej trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono oświadczenie o pochodzeniu;
- zobowiązuje się do niezwłocznego powiadamiania właściwego organu o bieżących zmianach w jego danych rejestracyjnych, które miały miejsce od chwili uzyskania numeru zarejestrowanego eksportera;
- zobowiązuje się do współpracy z właściwym organem;

- zgadza się na przeprowadzenie wszelkich kontroli prawidłowości złożonych oświadczeń o pochodzeniu, włącznie z weryfikacją ewidencji księgowej oraz wizytami w jego siedzibie przeprowadzanymi przez Komisję Europejską lub organy państw członkowskich, jak również organy Norwegii, Szwajcarii i Turcji;
- zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już spełniał warunków wywozu jakichkolwiek towarów w ramach systemu;
- zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie zamierza dalej dokonywać wywozu takich towarów w ramach systemu.

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ⁽²⁾

6. Świadoma i szczegółowa uprzednia zgoda eksportera na publikację jego danych na ogólnodostępnej stronie internetowej

Niniejszym informuje się niżej podpisanego, że informacje podane w niniejszej deklaracji mogą być publikowane na ogólnodostępnych stronach internetowych. Niżej podpisany zgadza się na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej. Niżej podpisany może cofnąć swoją zgodę na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej, kierując wniosek do właściwych organów odpowiedzialnych za rejestrację.

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ⁽²⁾

7. Pole wypełnia właściwy organ

Wnioskodawca jest zarejestrowany pod następującym numerem:

Numer zarejestrowanego eksportera: _____

Data rejestracji _____

Data, od której rejestracja jest ważna _____

Podpis i pieczęć ⁽²⁾ _____

Nota informacyjna

dotycząca ochrony i przetwarzania danych osobowych wprowadzonych do systemu

1. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Unii i o swobodnym przepływie takich danych. W przypadku gdy właściwe organy kraju korzystającego lub państwa trzeciego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych przetwarzają dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera, mają zastosowanie właściwe przepisy krajowe wdrażające tę dyrektywę.
2. Dane osobowe dotyczące wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane do celów reguł pochodzenia GSP Unii zgodnie ze stosownymi przepisami Unii. Podstawę prawną dla przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera stanowią wspomniane przepisy określające reguły pochodzenia GSP Unii.
3. Administratorem danych w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do systemu zarejestrowanych eksporterów (systemu REX) jest właściwy organ w kraju, w którym złożono wniosek.
Wykaz właściwych organów publikowany jest na stronie internetowej Komisji.
4. Dostęp do wszystkich danych zawartych w niniejszym wniosku mają użytkownicy dysponujący identyfikatorem użytkownika i hasłem w Komisji, we właściwych organach krajów korzystających oraz w organach celnych państw członkowskich, Norwegii, Szwajcarii i Turcji.
5. Dane dotyczące cofniętej rejestracji są przechowywane w systemie REX przez właściwe organy kraju korzystającego przez okres dziesięciu lat kalendarzowych. Bieg tego terminu rozpoczyna się z końcem roku, w którym miało miejsce cofnięcie rejestracji.
6. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do tych danych, przetwarzanych w systemie REX, oraz w stosownych przypadkach prawo do poprawienia, usunięcia lub zablokowania tych danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE. Wniosek o skorzystanie z prawa dostępu, poprawienia, usunięcia lub zablokowania danych składa się do właściwych organów krajów korzystających odpowiedzialnych za rejestrację, a następnie wniosek ten jest rozpatrywany przez te organy. W przypadku gdy zarejestrowany eksporter złoży do Komisji wniosek w celu skorzystania z tego prawa, Komisja przekazuje taki wniosek do właściwych organów danego kraju korzystającego. Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dość swoich praw u administratora danych, przedkłada on taki wniosek Komisji pełniącej funkcję administratora danych. Komisja ma prawo poprawić, usunąć lub zablokować odnośne dane.
7. Skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ds. ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ds. ochrony danych znajdują się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1).

Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

(¹) Niniejszy wniosek jest wspólny dla systemów GSP czterech podmiotów: Unii (UE), Norwegii, Szwajcarii i Turcji („podmioty”). Należy jednak pamiętać, że poszczególne systemy GSP tych podmiotów mogą różnić się od siebie pod względem zakresu krajów i produktów. W związku z tym dana rejestracja będzie skuteczna wyłącznie do celów wywozu w ramach systemu lub systemów GSP, które uznają kraj wnioskodawcy za kraj korzystający.

(²) Jeżeli wnioski o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera lub inne wymiany informacji pomiędzy zarejestrowanymi eksporterami a właściwymi organami w krajach korzystających lub organami celnymi w państwach członkowskich odbywają się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych, podpis i pieczęć, o których mowa w polach 5, 6 i 7, zastępuje się uwierzytelnianiem elektronicznym.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK 22-06 A

**WNIOSEK O NADANIE STATUSU ZAREJESTROWANEGO EKSPORTERA
do celów rejestracji eksporterów z państw członkowskich**

1. Imię i nazwisko/nazwa eksportera, dokładny adres, państwo, dane kontaktowe, numer EORI.

2. Dodatkowe szczegółowe dane kontaktowe, włącznie z numerem telefonu i faksu oraz adresem e-mail, jeśli istnieje (fakultatywne).

3. Określić, czy główną działalność stanowi produkcja czy handel.

4. Orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, włącznie z wykazem pozycji Systemu Zharmonizowanego (lub działów, jeżeli towary, którymi dokonuje się obrotu, są klasyfikowane do więcej niż 20 pozycji Systemu Zharmonizowanego).

5. Zobowiązanie składane przez eksportera

Niżej podpisany niniejszym:

- oświadcza, że powyższe informacje są prawidłowe;
- poświadcza, że żadna wcześniejsza rejestracja nie została cofnięta; w przeciwnym razie poświadcza, że sytuacja, która doprowadziła do takiego cofnięcia, została uregulowana;
- zobowiązuje się do sporządzania oświadczeń o pochodzeniu i innych dowodów pochodzenia wyłącznie dla towarów kwalifikujących się do preferencyjnego traktowania i spełniających reguły pochodzenia określone dla tych towarów w odnośnym preferencyjnym porozumieniu handlowym;
- zobowiązuje się do prowadzenia prawidłowej handlowej ewidencji księgowej obejmującej wytwarzanie/dostawę towarów objętych preferencyjnym traktowaniem i przechowywania jej przez okres określony w danym preferencyjnym porozumieniu, a co najmniej przez okres trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono oświadczenie o pochodzeniu lub inny dowód pochodzenia;
- zobowiązuje się do niezwłocznego powiadamiania organów celnych o bieżących zmianach w jego danych rejestracyjnych, które miały miejsce od chwili uzyskania numeru zarejestrowanego eksportera;
- zobowiązuje się do współpracy z organami celnymi;

- zgadza się na przeprowadzenie wszelkiej kontroli prawidłowości złożonych oświadczeń o pochodzeniu lub innych dowodów pochodzenia, włącznie z weryfikacją ewidencji księgowej oraz wizytami w jego siedzibie przeprowadzanymi przez Komisję Europejską lub organy państw członkowskich;
- zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już spełniał warunków stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów;
- zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już zamierzał stosować systemu zarejestrowanych eksporterów.

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ⁽¹⁾

6. Świadoma i szczegółowa uprzednia zgoda eksportera na publikację jego danych na ogólnodostępnej stronie internetowej

Niniejszym informuje się niżej podpisanego, że informacje podane w niniejszej deklaracji mogą być publikowane na ogólnodostępnych stronach internetowych. Niżej podpisany zgadza się na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej. Niżej podpisany może cofnąć swoją zgodę na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej, kierując wniosek do właściwych organów odpowiedzialnych za rejestrację.

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ⁽¹⁾

7. Pole wypełniają organy celne

Wnioskodawca jest zarejestrowany pod następującym numerem:

Numer zarejestrowanego eksportera: _____

Data rejestracji _____

Data, od której rejestracja jest ważna _____

Podpis i pieczęć ⁽¹⁾ _____

Nota informacyjna

dotycząca ochrony i przetwarzania danych osobowych wprowadzonych do systemu

1. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Unii i o swobodnym przepływie takich danych.
2. Dane osobowe dotyczące wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane do celów reguł pochodzenia zgodnie z odnośnymi preferencyjnymi porozumieniami handlowymi Unii. Podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera stanowią reguły pochodzenia określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447.
3. Administratorem danych w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do systemu zarejestrowanych eksporterów (systemu REX) są organy celne w kraju, w którym złożono wniosek.
Wykaz służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji.
4. Dostęp do wszystkich danych zawartych w niniejszym wniosku mają użytkownicy dysponujący identyfikatorem użytkownika i hasłem w Komisji oraz organy celne państw członkowskich, Norwegii, Szwajcarii i Turcji.
5. Dane dotyczące cofniętej rejestracji są przechowywane w systemie REX przez organy celne państw członkowskich przez okres dziesięciu lat kalendarzowych. Bieg tego terminu rozpoczyna się z końcem roku, w którym miało miejsce cofnięcie rejestracji.
6. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do tych danych, przetwarzanych w systemie REX, oraz w stosownych przypadkach prawo do poprawienia, usunięcia lub zablokowania tych danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych. Wniosek o skorzystanie z prawa dostępu, poprawienia, usunięcia lub zablokowania danych składa się do organów celnych państw członkowskich odpowiedzialnych za rejestrację, a następnie wniosek ten jest rozpatrywany przez te organy. W przypadku gdy zarejestrowany eksporter złoży do Komisji wniosek w celu skorzystania z tego prawa, Komisja przekazuje taki wniosek do organów celnych odnośnych państw członkowskich. Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dość swoich praw u administratora danych, przedkłada on taki wniosek Komisji pełniącej funkcję administratora danych. Komisja ma prawo poprawić, usunąć lub zablokować odnośne dane.
7. Skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ds. ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ds. ochrony danych znajdują się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1).

Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

(¹) Jeżeli wnioski o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera lub inne wymiany informacji pomiędzy zarejestrowanymi eksporterami a właściwymi organami w krajach korzystających lub organami celnymi w państwach członkowskich odbywają się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych, podpis i pieczęć, o których mowa w polach 5, 6 i 7, zastępuje się uwierzytelnianiem elektronicznym."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/605**z dnia 19 kwietnia 2018 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 78 ust. 1 lit. a) oraz załącznik II pkt 3.6.5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustawić naukowe kryteria określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków, biorąc pod uwagę cele rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, którymi są zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, a w szczególności dopilnowanie, by substancje lub produkty wprowadzane do obrotu nie miały szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt ani niedopuszczalnego wpływu na środowisko, oraz poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przy równoczesnej poprawie produkcji rolnej.
- (2) W 2002 r. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), w ramach swojego Międzynarodowego Programu Bezpieczeństwa Chemicznego, zaproponowała definicję substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego⁽²⁾, a w 2009 r. – definicję efektów szkodliwych⁽³⁾. Definicje te stały się już przedmiotem szerokiego konsensusu środowisk naukowych. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) uznał te definicje w opinii naukowej dotyczącej substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, przyjętej w dniu 28 lutego 2013 r.⁽⁴⁾ (zwanej dalej „opinią naukową Urzędu”). Do tej opinii przychyliła się również Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów⁽⁵⁾. Należy zatem oprzeć kryteria określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego na tych definicjach WHO.
- (3) W celu wdrożenia tych kryteriów waga dowodów powinna być stosowana z uwzględnieniem w szczególności podejścia dotyczącego wagi dowodów, określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽⁶⁾. Należy również brać pod uwagę dotychczasowe doświadczenia ze stosowaniem wskazówek OECD dotyczących standardowych wytycznych w zakresie oceny substancji chemicznych pod kątem ich właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego⁽⁷⁾. Ponadto wdrożenie kryteriów powinno się odbywać w oparciu o wszystkie stosowne dowody naukowe, w tym badania przedstawiane zgodnie z aktualnymi wymogami regulacyjnymi dotyczącymi danych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009. Badania te opierają się przeważnie na uzgodnionych na poziomie międzynarodowym protokołach badań.
- (4) Określanie właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do zdrowia ludzkiego powinno mieć oparcie w dowodach dotyczących ludzi lub zwierząt i umożliwiać tym samym identyfikację substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego – zarówno znanych, jak i przypuszczalnie mających takie działanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ WHO/IPCS (Światowa Organizacja Zdrowia/Międzynarodowy Program Bezpieczeństwa Chemicznego), 2002 r. „Global Assessment of the State-of-the-Science of Endocrine Disruptors” (Ogólna ocena stanu wiedzy naukowej na temat substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego). WHO/PCS/EDC/02.2, publicznie dostępna na stronie http://www.who.int/ipcs/publications/new_issues/endocrine_disruptors/en/⁽³⁾ WHO/IPCS (Światowa Organizacja Zdrowia/Międzynarodowy Program Bezpieczeństwa Chemicznego), 2009 r. „Principles and Methods for the Risk Assessment of Chemicals in Food” (Zasady i metody oceny ryzyka związanego z obecnością substancji chemicznych w żywności). Environmental Health Criteria 240, publicznie dostępne na stronie <http://www.who.int/foodsafety/publications/chemical-food/en/>⁽⁴⁾ „Scientific Opinion on the hazard assessment of endocrine disruptors: Scientific criteria for identification of endocrine disruptors and appropriateness of existing test methods for assessing effects mediated by these substances on human health and the environment” (Opinia naukowa w sprawie oceny ryzyka substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego: Naukowe kryteria identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego oraz stosowność istniejących metod badawczych do oceny efektów wywołanych przez te substancje dla zdrowia ludzi i dla środowiska), Dziennik EFSA 2013; 11(3):3132, doi: 10.2903/j.efsa.2013.3132.⁽⁵⁾ Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów, „Memorandum on Endocrine disruptors” (Memorandum w sprawie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego) z dnia 16.12.2014 r. (SCCS/1544/14).⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).⁽⁷⁾ Seria OECD dotycząca badań i oceny, nr 150.

- (5) Ponieważ szczegółowe kryteria naukowe ustanowione niniejszym rozporządzeniem odzwierciedlają obecny stan wiedzy naukowej i technicznej oraz mają być stosowane zamiast kryteriów obecnie określonych w pkt 3.6.5 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, powinny one zostać ustanowione w tym załączniku.
- (6) W celu uwzględnienia aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy również określić szczegółowe kryteria naukowe, aby zidentyfikować substancje czynne, sejfery i synergetyki posiadające właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, które mogą powodować efekty szkodliwe u organizmów niebędących celem zwalczania. Należy zatem zmienić pkt 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w celu wprowadzenia tych szczegółowych kryteriów.
- (7) Komisja powinna ocenić, w świetle celów rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, doświadczenia zdobyte w wyniku stosowania naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (8) Kryteria określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego odzwierciedlają obecny stan wiedzy naukowej i technicznej i umożliwiają dokładniejszą identyfikację substancji czynnych posiadających właściwości zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego. Należy zatem jak najszybciej zastosować nowe kryteria, z uwzględnieniem jednakże czasu potrzebnego państwom członkowskim i Urzędowi na przygotowanie się do stosowania tych kryteriów. Począwszy od dnia 20 października 2018 r., należy zatem stosować wspomniane kryteria, z wyjątkiem przypadków, w których odpowiedni komitet poddał pod głosowanie projekt rozporządzenia do dnia 20 października 2018 r. Komisja rozważy skutki w odniesieniu do każdej procedury toczącej się na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i w razie potrzeby zastosuje odpowiednie środki z należyтым poszanowaniem praw wnioskodawców. Mogą one polegać na zwróceniu się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje lub do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy i do Urzędu o dodatkowe dane naukowe.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Pkt 3.6.5 oraz pkt 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 20 października 2018 r., z wyjątkiem procedur, w przypadku których komitet poddał pod głosowanie projekt rozporządzenia do dnia 20 października 2018 r.

Artykuł 3

Do dnia 20 października 2025 r. Komisja przedstawia komitetowi, o którym mowa w art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, ocenę doświadczeń zdobytych w wyniku stosowania naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 20 października 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 3.6.5 po akapicie czwartym dodaje się akapity w brzmieniu:

„Począwszy od dnia 20 października 2018 r., substancję czynną, sejfner lub synergetyk uznaje się za substancję oddziałującą na układ endokrynnny, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi, jeżeli na podstawie akapitu szóstego pkt 1–4 jest to substancja, która spełnia wszystkie poniższe kryteria, chyba że istnieją dowody wykazujące, że stwierdzony niekorzystny wpływ jest nieistotny dla ludzi:

- 1) przejawia niekorzystny wpływ na nienaruszony organizm lub jego potomstwo, czyli powoduje zmianę w morfologii, fizjologii, wzroście, rozwoju, rozrodczości lub długości życia organizmu, systemu lub (sub) populacji, która prowadzi do upośledzenia zdolności funkcjonalnych, zdolności do kompensacji dodatkowego stresu lub do wzrostu podatności na działanie innych czynników;
- 2) oddziałuje na układ endokrynnny, tj. zmienia funkcję lub funkcje układu endokrynnnego;
- 3) jej niekorzystny wpływ wynika z oddziaływania na układ endokrynnny.

Identyfikacji substancji czynnej, sejfnera lub synergetyku jako substancji oddziałującej na układ endokrynnny, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi zgodnie z akapitem piątym, dokonuje się w oparciu o wszystkie następujące punkty:

- 1) wszelkie dostępne stosowne dane naukowe (badania *in vivo* lub odpowiednio zwalidowane alternatywne systemy przewidywania niekorzystnego wpływu na ludzi lub zwierzęta, jak również badania *in vivo*, *in vitro* lub – w stosownych przypadkach – *in silico* informujące o występowaniu oddziaływania na układ endokrynnny):
 - a) dane naukowe uzyskane zgodnie z uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym protokołami badań, w szczególności wymienionymi w komunikatach Komisji w ramach określania wymogów dotyczących danych w odniesieniu do substancji czynnych i środków ochrony roślin, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - b) inne dane naukowe wybrane z zastosowaniem metodyki przeglądu systematycznego, w szczególności w oparciu o wytyczne dotyczące danych literaturowych wymienione w komunikatach Komisji w ramach określania wymogów dotyczących danych w odniesieniu do substancji czynnych i środków ochrony roślin, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 2) ocenę dostępnych stosownych danych naukowych w oparciu o podejście uwzględniające wagę dowodów, w celu ustalenia, czy spełnione są kryteria określone w akapicie piątym; przy określaniu wagi dowodów w ocenie dowodów naukowych uwzględnia się w szczególności wszystkie następujące czynniki:
 - a) zarówno wyniki dodatnie, jak i ujemne;
 - b) przydatność projektów badań do oceny niekorzystnego wpływu i oddziaływania na układ endokrynnny;
 - c) jakość i spójność danych, z uwzględnieniem struktury i spójności wyników w obrębie podobnie zaprojektowanych badań oraz pomiędzy takimi badaniami i w odniesieniu do różnych gatunków;
 - d) badania drogi narażenia, badania toksykokinetyczne i badania metabolizmu;
 - e) koncepcję dawki granicznej oraz międzynarodowe wytyczne dotyczące maksymalnych zalecanych dawek oraz oceny zakłócających skutków podwyższonej toksyczności;
- 3) stosując metodykę opartą na wadze dowodów, związek pomiędzy niekorzystnym wpływem a oddziaływaniem na układ endokrynnny ustala się w oparciu o wiarygodność biologiczną, którą określa się w świetle aktualnej wiedzy naukowej i z uwzględnieniem wytycznych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym;
- 4) niekorzystnego wpływu, który jest nieswoistym wtórnym skutkiem innych skutków toksycznych, nie uwzględnia się do celów identyfikacji substancji jako oddziałującej na układ endokrynnny.”;

2) w pkt 3.8.2 po jednym akapicie dodaje się akapity w brzmieniu:

„Począwszy od dnia 20 października 2018 r., substancję czynną, sejfner lub synergetyk uznaje się za substancję oddziałującą na układ endokrynnny, która może mieć niekorzystny wpływ na organizmy niebędące celem zwalczania, jeżeli na podstawie akapitu trzeciego pkt 1–4 jest to substancja, która spełnia wszystkie poniższe kryteria, chyba że istnieją dowody wykazujące, że stwierdzony niekorzystny wpływ dla organizmów niebędących celem zwalczania jest nieistotny na poziomie (sub)populacji:

- 1) przejawia niekorzystny wpływ na organizmy niebędące celem zwalczania, czyli powoduje zmianę w morfologii, fizjologii, wzroście, rozwoju, rozrodczości lub długości życia organizmu, systemu lub (sub)populacji, która prowadzi do upośledzenia zdolności funkcjonalnych, zdolności do kompensacji dodatkowego stresu lub do wzrostu podatności na działanie innych czynników;
- 2) oddziałuje na układ endokrynnny, tj. zmienia funkcję lub funkcje układu endokrynnnego;
- 3) jej niekorzystny wpływ wynika z oddziaływania na układ endokrynnny.

Identyfikacji substancji czynnej, sejfnera lub synergetyku jako substancji oddziałującej na układ endokrynnny, która może mieć niekorzystny wpływ na organizmy niebędące celem zwalczania zgodnie z akapitem drugim, dokonuje się w oparciu o wszystkie następujące punkty:

- 1) wszelkie dostępne stosowne dane naukowe (badania *in vivo* lub odpowiednio zwalidowane alternatywne systemy przewidywania niekorzystnego wpływu na ludzi lub zwierzęta, jak również badania *in vivo*, *in vitro* lub – w stosownych przypadkach – *in silico* informujące o występowaniu oddziaływania na układ endokrynnny):
 - a) dane naukowe uzyskane zgodnie z uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym protokołami badań, w szczególności wymienionymi w komunikatach Komisji w ramach określania wymogów dotyczących danych w odniesieniu do substancji czynnych i środków ochrony roślin, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - b) inne dane naukowe wybrane z zastosowaniem metodyki przeglądu systematycznego, w szczególności w oparciu o wytyczne dotyczące danych literaturowych wymienione w komunikatach Komisji w ramach określania wymogów dotyczących danych w odniesieniu do substancji czynnych i środków ochrony roślin, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - 2) ocenę dostępnych stosownych danych naukowych w oparciu o podejście uwzględniające wagę dowodów, w celu ustalenia, czy spełnione są kryteria określone w akapicie drugim; przy określaniu wagi dowodów w ocenie dowodów naukowych uwzględnia się wszystkie następujące czynniki:
 - a) zarówno wyniki dodatnie, jak i ujemne, dokonując w stosownych przypadkach rozróżnienia między grupami taksonomicznymi (np. ssakami, ptakami, rybami, płazami);
 - b) przydatność projektu badania do oceny niekorzystnego wpływu i przydatność tego projektu na poziomie (sub)populacji oraz jego przydatność do oceny oddziaływania na układ endokrynnny;
 - c) niekorzystny wpływ na rozrodczość, wzrost lub rozwój oraz inny istotny niekorzystny wpływ, który może mieć skutki dla (sub)populacji. Uwzględnia się również odpowiednie, wiarygodne i reprezentatywne dane terenowe lub dane z monitorowania lub wyniki pochodzące z modeli populacji;
 - d) jakość i spójność danych, z uwzględnieniem struktury i spójności wyników w obrębie podobnie zaprojektowanych badań oraz pomiędzy takimi badaniami i w odniesieniu do różnych grup taksonomicznych;
 - e) koncepcję dawki granicznej oraz międzynarodowe wytyczne dotyczące maksymalnych zalecanych dawek oraz oceny zakłócających skutków podwyższonej toksyczności;
 - 3) stosując metodykę opartą na wadze dowodów, związek pomiędzy niekorzystnym wpływem a oddziaływaniem na układ endokrynnny ustala się w oparciu o wiarygodność biologiczną, którą określa się w świetle aktualnej wiedzy naukowej i z uwzględnieniem wytycznych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym;
 - 4) niekorzystnego wpływu, który jest nieswoistym wtórnym skutkiem innych skutków toksycznych, nie uwzględnia się do celów identyfikacji substancji jako oddziałującej na układ endokrynnny w odniesieniu do organizmów niebędących celem zwalczania.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/606**z dnia 19 kwietnia 2018 r.****obejmujące nazwę „Dons” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Danii o rejestrację nazwy „Dons” jako chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) został sprawdzony przez Komisję, a następnie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 ⁽³⁾ włoskie ministerstwo rolnictwa oraz stowarzyszenia „Confederazione Nazionale dei Consorzi Volontari per la Tutela delle Denominazioni dei Vini Italiani” (FEDERDOC) i „L’Alleanza delle Cooperative Italiane-Agroalimentare” zgłosiły drogą elektroniczną sprzeciw w dniach, odpowiednio, 4, 5 i 8 lutego 2016 r. Komisja uznała wszystkie trzy zgłoszenia sprzeciwu za dopuszczalne zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 607/2009.
- (3) Pismem z dnia 24 maja 2016 r. Komisja przekazała te zgłoszenia organom duńskim i wezwała je do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 607/2009. Dania przysłała swoje uwagi w wymaganym terminie w dniu 4 lipca 2016 r.
- (4) Jak przewidziano w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 607/2009, pismami z dnia 12 stycznia 2017 r. Komisja przekazała uwagi otrzymane od organów duńskich trzem podmiotom zgłaszającym sprzeciw, którym wyznaczono termin dwóch miesięcy na przekazanie ewentualnych uwag. W dniu 10 marca 2017 r. Komisja otrzymała od włoskiego ministerstwa rolnictwa kolejną wiadomość, w której podtrzymano sprzeciw.
- (5) Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 Komisja powinna podjąć decyzję na podstawie dostępnych jej dowodów.
- (6) Wszystkie trzy podmioty zgłaszające sprzeciw twierdzą, że niektóre odmiany winorośli wykorzystywane do produkcji „Dons”, a mianowicie „Cabernet Cortis”, „Orion”, „Regent”, „Rondo” i „Solaris”, które podmioty te uznają za mieszańce uzyskane z krzyżowania gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*, nie powinny być używane w przypadku produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia zgodnie z art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Podmioty te twierdzą również, że odmiana uzyskana w drodze krzyżowania międzygatunkowego nie może być w żadnym przypadku uznana za należącą do gatunku *Vitis vinifera*. Według włoskiego ministerstwa rolnictwa i FEDERDOC analiza genomu w dowolnym państwie Unii Europejskiej pozwala stwierdzić, czy dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera*, czy jest krzyżówką z innym gatunkiem rodzaju *Vitis*.
- (7) Włoskie ministerstwo rolnictwa twierdzi ponadto, że odniesienie do czynników ludzkich jest niewystarczające, podobnie jak niewystarczający jest związek przyczynowy między czynnikami przyrodniczymi i ludzkimi, a także informacje na temat jakości i cech produktu związanych ze środowiskiem geograficznym. Ponadto wspomniany podmiot zgłaszający sprzeciw twierdzi, że twierdzenie, zgodnie z którym kwasowość produktu jest związana z „wybojem stosunkowo odpornych odmian”, jest pozbawione podstaw technicznych i naukowych, biorąc pod uwagę fakt, że dobór odmian jest procesem długotrwałym, który nie może odnosić się do odmian mieszańców międzygatunkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. C 407 z 8.12.2015, s. 4.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określających tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60).

- (8) Ponadto włoskie ministerstwo rolnictwa uważa, że zbędne jest powtarzanie wymagań dotyczących podawania nazw odmian winorośli i rocznika na etykietach, ponieważ wymogi te są określone w art. 61 i 62 rozporządzenia (WE) nr 607/2009.
- (9) Komisja oceniła argumenty i dowody przedstawione przez zgłaszających sprzeciw oraz przez wnioskodawcę i stwierdziła, że nazwę „Dons” należy zarejestrować jako chronioną nazwę pochodzenia z powodów przedstawionych poniżej.
- (10) Jeżeli chodzi o zarzuty, iż produkt nie jest uzyskiwany z odmian winorośli gatunku *Vitis vinifera*, należy wziąć pod uwagę kilka elementów. Po pierwsze, na szczeblu UE nie istnieje zharmonizowana klasyfikacja odmian winorośli należących do gatunku *Vitis vinifera*. Ponadto żaden właściwy organ, taki jak Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV), nie posiada obecnie wykazu referencyjnego ani naukowego dokumentu, który pozwoliłby bezsprzecznie sklasyfikować gatunek *Vitis vinifera* lub krzyżówkę między gatunkiem *Vitis vinifera* a innym gatunkiem rodzaju *Vitis*, czy też dokonać między nimi rozróżnienia. W tym kontekście kwestię definicji naukowej należy przede wszystkim rozwiązać w drodze wstępnej oceny krajowej przeprowadzonej przez państwa członkowskie zgodnie z art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Dania przyjęła klasyfikację niemiecką, zgodnie z którą wszystkie pięć przedmiotowych odmian należy do gatunku *Vitis vinifera*. Po drugie, zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 dotyczącym weryfikacji sprzeciwu Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu lub zarejestrowaniu danej nazwy pochodzenia na podstawie dowodów, którymi dysponuje. W niniejszym przypadku wnoszący sprzeciw nie przedstawili żadnych solidnych dowodów naukowych ani danych potwierdzających, że produkt nie jest uzyskiwany z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*. Wreszcie Komisja zauważa, że kilka innych państw członkowskich wykorzystuje omawiane odmiany winorośli do produkcji win o chronionej nazwie pochodzenia.
- (11) W związku z powyższym nie można stwierdzić, że produkt występujący pod nazwą „Dons” jest otrzymywany z odmian winorośli nienależących do *Vitis vinifera*. Sprzeciw zgłoszony na tej podstawie należy zatem odrzucić.
- (12) W odniesieniu do rzekomego braku informacji na temat związku Komisja zauważa, że przedstawiono opis odpowiednich czynników przyrodniczych występujących w środowisku geograficznym, a także ich związek z określoną jakością i szczególnymi cechami produktu, wyrażony w szczególności w wyższej zawartości kwasu mlekowego, która odróżnia ten produkt od klasycznych win musujących. Należy zatem stwierdzić, że przedstawiono niezbędne elementy przedmiotowego związku zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 607/2009. Jeżeli chodzi o czynniki ludzkie, kwasowość produktu uznaje się za związaną z wyborem stosunkowo odpornych odmian zgodnie z art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (13) W odniesieniu do zarzutu, że zbędne jest powtarzanie wymogów przewidzianych przez rozporządzenie, pewne aspekty tych wymogów wykraczają poza wymogi prawa Unii, a zatem ich włączenie wydaje się właściwe dla zapewnienia jasności i właściwego rozumienia wymogów przez potencjalnie uprawnionych producentów.
- (14) W związku z powyższym i zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja uważa, że wniosek spełnia warunki określone we wspomnianym rozporządzeniu, a nazwę „Dons” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 rozporządzenia.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Dons” (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/607**z dnia 19 kwietnia 2018 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1796/1999 ⁽²⁾ Rada nałożyła cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy. Środki te będą dalej zwane „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem (WE) nr 1796/1999, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) Następnie, w wyniku dochodzeń przeprowadzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽³⁾, ustalono, że omijanie pierwotnych środków dotyczących przywozu z Ukrainy i ChRL miało miejsce poprzez, odpowiednio, Mołdawię i Maroko. W konsekwencji na mocy rozporządzenia (WE) nr 760/2004 ⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy na przywóz takich samych produktów wysyłanych z Mołdawii. Podobnie cło antydumpingowe nałożone na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z ChRL zostało rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1886/2004 ⁽⁵⁾ na przywóz takich samych produktów wysyłanych z Maroka.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 ⁽⁶⁾ Rada, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, utrzymała pierwotne środki nałożone na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z ChRL, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy. Środki mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z Meksyku wygasły w dniu 18 sierpnia 2004 r. ⁽⁷⁾ Węgry i Polska stały się członkami Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., w związku z czym środki zostały zniesione z dniem przystąpienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Południowej Afryki i Ukrainy oraz kończące postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 217 z 17.8.1999, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1) ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 760/2004 z dnia 22 kwietnia 2004 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących, między innymi, z Ukrainy na przywóz stalowych lin i drutów wysyłanych z Mołdawii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdawii (Dz.U. L 120 z 24.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1886/2004 z dnia 25 października 2004 r. przedłużającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999 na przywóz stalowych lin i drutu pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i drutu wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka oraz kończącego dochodzenie w odniesieniu do przywozu od jednego marokańskiego eksportera (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1858/2005 z dnia 8 listopada 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 203 z 11.8.2004, s. 4).

- (4) W maju 2010 r., rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 400/2010 ⁽¹⁾ Rada rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei, w wyniku dochodzenia w sprawie obejścia środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia rozporządzenie podstawowego. Niektórym koreańskim producentom eksportującym przyznano zwolnienie z rozszerzonego cła, ponieważ nie stwierdzono, aby obchodzili oni ostateczne cła antydumpingowe.
- (5) Środki mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z Indii wygasły w dniu 17 listopada 2010 r. ⁽²⁾.
- (6) W styczniu 2012 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012 ⁽³⁾ Rada, w wyniku przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 ⁽⁴⁾, utrzymała cło antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do ChRL rozszerzone na Maroko i Republikę Korei oraz w odniesieniu do Ukrainy rozszerzone na Mołdawię. Środki te będą zwane dalej „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia zakończone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012 będzie zwane dalej „poprzednim przeglądem wygaśnięcia”.
- (7) Tym samym rozporządzeniem Rada zakończyła również postępowanie dotyczące Republiki Południowej Afryki. Środki mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z Republiki Południowej Afryki wygasły w dniu 9 lutego 2012 r.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (8) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków ⁽⁵⁾ Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („wniosek o dokonanie przeglądu”).
- (9) Wniosek o dokonanie przeglądu został złożony w dniu 7 listopada 2016 r. przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji stalowych lin i kabli. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Wnioskodawca nie dostarczył wystarczających dowodów na to, że wygaśnięcie obowiązujących środków względem Ukrainy prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

1.3. Wszczęcie przeglądu

- (10) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i w dniu 8 lutego 2017 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”) ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Ze względu na brak należyście uzasadnionego wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy Komisja powiadomiła, że środki antydumpingowe odnoszące się do Ukrainy wygasną. W związku z tym w dniu 10 lutego 2017 r. ⁽⁷⁾ wygasło cło antydumpingowe nałożone na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 400/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wysyłanych z Malezji (Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 1).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 311 z 16.11.2010, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 180 z 19.5.2016, s. 2).

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 41 z 8.2.2017, s. 5).

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 41 z 8.2.2017, s. 4).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (12) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym, tj. do dnia 31 grudnia 2016 r. („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w ChRL, zainteresowanych importerów/użytkowników oraz władze ChRL o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.
- (14) Wszystkie zainteresowane strony wezwano do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia pisemnego wniosku o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (16) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu przewidziano kontrolę wyrywkową.
- (17) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała 21 znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Wymagane informacje obejmowały wielkość produkcji i moce produkcyjne. Poza tym Komisja zwróciła się do misji ChRL w Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (18) Tylko jedna grupa producentów eksportujących odpowiedziała, że jest skłonna do współpracy. Chociaż produkcja tej grupy pokrywa 100 % wszystkich wywozów stalowych lin i kabli z ChRL do Unii, stanowiła zaledwie poniżej 2 % całkowitej chińskiej produkcji stalowych lin i kabli. Biorąc pod uwagę, że tylko jedna grupa producentów eksportujących była skłonna do współpracy, przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie było konieczne.

1.5.1.2. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (19) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego próba została wybrana na podstawie wielkości sprzedaży produktu podobnego. Próba składała się z sześciu producentów unijnych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym 50,5 % całkowitej produkcji przemysłu unijnego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym wstępnie dobrana próba została potwierdzona. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

1.5.1.3. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (20) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszystkich importerów niepowiązanych lub przedstawicieli działających w ich imieniu wezwano do udziału w niniejszym dochodzeniu. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji przez dostarczenie informacji na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw wymaganych w załączniku II do zawiadomienia o wszczęciu przeglądu.
- (21) Ponadto na początkowym etapie Komisja skontaktowała się z 44 importerami określonymi we wniosku o dokonanie przeglądu i poprosiła ich o opisanie ich działalności oraz o wypełnienie wyżej wspomnianego załącznika.
- (22) Zgłosiło się jedynie siedmiu importerów, lecz zgodnie z ich odpowiedziami sześciu z nich nie prowadziło przywozu stalowych lin i kabli w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym kontrola wyrywkowa nie była konieczna.

1.5.2. Kwestionariusze

- (23) Komisja przesłała kwestionariusze współpracującej grupie producentów eksportujących, którzy wypełnili formularz kontroli wyrywkowej, sześciu producentom unijnym objętym próbą, jednemu importerowi, dziesięciu użytkownikom, którzy zgłosili się po wszczęciu dochodzenia, oraz 50 znanym producentom w potencjalnych państwach trzecich o gospodarce rynkowej (Indiach, Japonii, Kanadzie, Korei Południowej, Malezji, Meksyku, Republice Południowej Afryki, Rosji, Stanom Zjednoczonym Ameryki („USA”), Szwajcarii, Tajlandii, Turcji, Ukrainie).
- (24) Grupa producentów eksportujących i pięciu producentów unijnych przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żaden importer ani żaden z użytkowników nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (25) Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziało dwóch producentów z państw trzecich o gospodarce rynkowej, jeden z siedzibą w Turcji i jeden z siedzibą w USA.

1.5.3. Wizyty weryfikacyjne

- (26) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Bridon International Ltd., Doncaster, Zjednoczone Królestwo
- Casar Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel, Niemcy
- Drumet Liny i Druty sp. z o.o., Włocławek, Polska
- Gustav Wolf GmbH, Guetersloh, Niemcy
- Redaelli Tecna SpA, Mediolan, Włochy

Producent eksportujący w ChRL

- Fasten Group Imp. & Exp. Co., Ltd., miasto Jiangyin, Wuxi, prowincja Jiangsu

Producent z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej

- WireCo World Group, Prairie Village, KS, USA.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (27) Produktem objętym niniejszym przeglądem są stalowe liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98.

2.2. Produkt podobny

- (28) Stalowe liny i kable produkowane w ChRL i wywożone do Unii, stalowe liny i kable produkowane i sprzedawane na rynku krajowym w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, tj. USA, oraz stalowe liny i kable produkowane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają takie same końcowe zastosowania oraz podstawowe cechy fizyczne i techniczne, a zatem uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (29) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z ChRL.

3.1. Uwagi wstępne

- (30) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z ChRL.

- (31) Jak wskazano w motywie 18, tylko jedna grupa producentów eksportujących, odpowiadająca za mniej niż 2 % całkowitej produkcji stalowych lin i kabli w ChRL, współpracowała w ramach niniejszego dochodzenia. Grupa ta składa się z siedmiu przedsiębiorstw powiązanych zaangażowanych w produkcję lub sprzedaż stalowych lin i kabli. Ponieważ grupa ta pokrywała 100 % wywozu stalowych lin i kabli z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja uznała, że posiada ona wystarczające informacje, aby ocenić cenę eksportową i margines dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (sekcja 3.2).
- (32) Stwierdzono jednak, że dane dostarczone przez jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących dotyczące sprzedaży eksportowej do innych państw trzecich były niekompletne: cztery przedsiębiorstwa powiązane z grupą oraz zaangażowane w produkcję i sprzedaż stalowych lin i kabli nie dostarczyły wymaganych oddzielnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie udzielając wymaganych odpowiedzi, przedsiębiorstwa nie dostarczyły żadnych informacji na temat swojej sprzedaży eksportowej do innych państw trzecich. Ponadto jedno przedsiębiorstwo powiązane z grupy, mimo że udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie zgłosiło swojej sprzedaży eksportowej do innych państw trzecich na podstawie rodzaju produktu na transakcję.
- (33) W związku z tym Komisja poinformowała jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących, że zamierza zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sprzedaży eksportowej do państw trzecich oraz że zgodnie z art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia grupa ma możliwość przedłożenia uwag.
- (34) W swoich uwagach współpracująca grupa producentów eksportujących nie zaprzeczyła, że w odniesieniu do swoich czterech przedsiębiorstw powiązanych nie udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Grupa twierdziła jednak, że wymaganie informacji na temat sprzedaży eksportowej do państw trzecich na zasadzie numeru kontrolnego produktu („PCN”) na transakcję jest nieuzasadnione. Nie można przyjąć tego argumentu. Wymagane informacje uznano za konieczne, ponieważ aby przewidzieć przyszłe zachowanie producentów w ChRL w przypadku wygaśnięcia środków, istotne jest posiadanie dokładnej i pełnej wiedzy na temat ich obecnego zachowania przy wywozie stalowych lin i kabli do innych państw trzecich. Jeśli, tak jak w tym przypadku, strona nie dołoży wszelkich starań w celu dostarczenia pełnego zestawu wymaganych danych, lecz dostarczy jedynie ich część, która ponadto nie jest w wystarczającym stopniu szczegółowa i której nie można zweryfikować, takich częściowych informacji nie można uznać za wystarczająco precyzyjne i kompletne, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie w pełni świadomej oceny zachowania chińskich producentów przy wywozie stalowych lin i kabli do innych państw trzecich.
- (35) Ustalenia w sekcji 3.3.2 zostały zatem oparte na dostępnych faktach. W tym celu wykorzystano informacje dostarczone przez jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących, z wyjątkiem sprzedaży do państw trzecich, wnioski o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, dokumenty przedłożone przez wnioskodawców, informacje z bazy danych statystycznych dotyczących chińskiego wywozu ⁽¹⁾ („baza danych ChRL”), informacje z Banku Światowego oraz inne publicznie dostępne informacje, aby ustalić pełny obraz środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do stalowych lin i kabli na innych istotnych rynkach państw trzecich, jak wyjaśniono w motywie 68.

3.2. Dumping

- (36) Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dotyczącym wywozu z ChRL ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących, która reprezentowała całość wywozu stalowych lin i kabli z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (zob. motyw 18).

Państwo trzecie o gospodarce rynkowej

- (37) W dochodzeniu pierwotnym żadnemu z producentów eksportujących z ChRL nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia podstawowego wartość normalną w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących określa się zatem na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej.
- (38) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja przewidziała wybór Turcji jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej. W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wskazano również, że produkcja produktu podobnego jest możliwa w innych państwach trzecich o gospodarce rynkowej, takich jak Tajlandia, Wietnam i Malesja. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do wyboru państwa trzeciego o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL. W terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu nie otrzymano żadnych uwag.

⁽¹⁾ <http://info.hktdc.com/chinastat/gcb/index2.htm> (data ostatniego dostępu: 28.9.2017).

- (39) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu, Komisja zbadała, czy we wskazanych państwach trzecich o gospodarce rynkowej, w przypadku których istniały przesłanki, że prowadzi się w nich produkcję produktu podobnego, istotnie odbywa się produkcja i sprzedaż tego produktu. Ponadto w oparciu o informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu i dostępne informacje statystyczne (Eurostat) Komisja wskazała inne potencjalne państwa trzecie o gospodarce rynkowej: Indie, Japonię, Kanadę, Koreę Południową, Malezję, Meksyk, Republikę Południowej Afryki, Rosję, Szwajcarię, Tajlandię, Ukrainę i USA. Komisja zidentyfikowała w tych państwach 50 potencjalnych producentów, z którymi się skontaktowano i których wezwano do dostarczenia niezbędnych informacji.
- (40) Zgłosili się jednak tylko jeden producent z Turcji i jeden ze Stanów Zjednoczonych, którzy dostarczyli żądane informacje.

Wybór państwa trzeciego o gospodarce rynkowej

- (41) W USA było łącznie 15 potencjalnych producentów produktu podobnego. Uznano również, że rynek USA jest rynkiem otwartym o znacznych wielkościach przywozu i wywozu stalowych lin i kabli w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W USA nie istniały żadne obowiązujące cła importowe ani cła antydumpingowe/wyrównawcze na przywóz stalowych lin i kabli. Wielkość produkcji producenta współpracującego w USA była znaczna w porównaniu z szacowaną całkowitą produkcją w USA (stanowiącą w przybliżeniu 15–25 % całkowitej szacowanej produkcji krajowej USA).
- (42) W związku z tym uznano, że USA jest otwartym i dużym rynkiem, na którym działa wielu krajowych producentów i importerów konkurujących ze sobą. Stwierdzono, że poziom konkurencji w USA jest wyższy niż w Turcji. Ponadto dane dostarczone przez producenta w Turcji były w dużym stopniu niekompletne i brakowało w nich elementów niezbędnych do określenia wartości normalnej, podczas gdy odpowiedź producenta w USA była kompletna w stopniu wystarczającym, aby na jej podstawie ustalić wiarygodną wartość normalną. W związku z tym Komisja wybrała USA jako odpowiednie państwo trzecie o gospodarce rynkowej.
- (43) Zainteresowane strony miały możliwość przedłożenia uwag na temat stosowności wyboru USA jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag.
- (44) Na tej podstawie Komisja podjęła decyzję, aby do celów przeglądu wybrać USA jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej.

Wartość normalna

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez producenta z państwa trzeciego o gospodarce rynkowej na rynku krajowym była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Wielkość sprzedaży produktu podobnego przez współpracującego producenta z USA na rynku krajowym uznano za reprezentatywną w porównaniu z produktem objętym przeglądem wywozonym do Unii przez chińskiego producenta eksportującego.
- (46) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż ta może być uznana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono to przez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom. Transakcje sprzedaży uznawano za przynoszące zysk, gdy w okresie objętym dochodzeniem cena jednostkowa była równa kosztowi produkcji lub wyższa od kosztu produkcji poniesionego przez producenta z USA.
- (47) Komisja określiła te rodzaje produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym realizowano powyżej kosztu, a średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu była równa kosztowi jednostkowemu produkcji lub od niego wyższa. W tych przypadkach wartość normalna według rodzaju produktu została wyliczona jako średnia ważona rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży danego rodzaju produktu, niezależnie od tego, czy była to sprzedaż z zyskiem. Miało to miejsce w przypadku około 50 % rodzajów produktu wywozonych do Unii.
- (48) W przypadkach, w których wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego rodzaju, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej obliczonej jako średnia cena ważona wyłącznie krajowej sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem. Miało to miejsce w przypadku około 50 % rodzajów produktu wywozonych do UE.
- (49) W związku z tym wartość normalną dla wszystkich rodzajów produktu ustalono na podstawie cen sprzedaży krajowej.
- (50) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) i b) oraz art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego wartość normalną ustalono na podstawie cen sprzedaży stalowych lin i kabli współpracującego producenta w USA.

Cena eksportowa

- (51) Cenę eksportową ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez współpracującą grupę producentów eksportujących z ChRL zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, który był importerem niepowiązanym.

Porównanie

- (52) Ze względu na brak dopasowania na poziomie pełnego numeru kontrolnego produktu między rodzajami produktu wywozonymi przez grupę współpracujących producentów eksportujących a sprzedażą krajową w państwie trzecim o gospodarce rynkowej wartość normalną określono na podstawie ceny krajowej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej najbardziej zbliżonego rodzaju produktu w USA. Aby przedstawić różnice między rodzajami produktów, przy określaniu wartości normalnej wzięto pod uwagę właściwości rodzaju produktu zdefiniowane przez numer kontrolny produktu: kategorię produktu, właściwości drutu, rodzaj liny, średnicę zewnętrzną i wytrzymałość na rozciąganie. Dostosowań dokonano w przedziale 5–15 %, tak aby uwzględnić różnice między rodzajami produktu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (53) Wywozy z ChRL podlegają częściowo podlegającemu zwrotowi podatkowi od wartości dodanej (VAT) z tytułu wywozu, podczas gdy w USA wszystkie rodzaje podatku dotyczące sprzedaży krajowej są zwracane. W związku z tym na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała dostosowania z tytułu różnicy w VAT między sprzedażą eksportową z ChRL do Unii (w przypadku której na wywóz nalicza się podatek VAT w wysokości 17 %, z czego 5 % jest następnie zwracane), aby zapewnić sprawiedliwe porównanie zgodne z utrwalonym orzecznictwem ⁽¹⁾.
- (54) Ponadto na podstawie art. 2 ust. 10 lit. e) i f) rozporządzenia podstawowego dokonano również dostosowań wartości normalnej ze względu na różnice w kosztach pakowania (mniej niż 2 %) i frachtu krajowego (w przedziale 2–10 %). Na podstawie art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego dokonano również dostosowań ceny eksportowej ze względu na koszty przeładunku i załadunku (mniej niż 1 %), frachtu krajowego w ChRL (w przedziale 1–5 %, frachtu morskiego (w przedziale 1–5 %) i ubezpieczenia (mniej niż 1 %). Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. g) i k) rozporządzenia podstawowego od ceny eksportowej odjęto również koszt kredytu (mniej niż 1 %) i opłaty bankowe (mniej niż 1 %).
- (55) Co więcej, sprzedaży eksportowej do Unii dokonywano za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Chinach. Komisja nie zbadała, czy w przypadku tej sprzedaży dostosowanie będzie uzasadnione na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Wynika to z faktu, że celem przeglądu wygaśnięcia jest ustalenie, czy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym kontynuowano dumping, a nie ustalenie dokładnych marginesów dumpingu.

Margines dumpingu

- (56) W odniesieniu do każdego rodzaju produktu Komisja dokonała porównania wartości normalnej i cen eksportowych, obliczonych w motywach 45 i 51, w celu zapewnienia porównywalności cen. Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna każdego rodzaju produktu podobnego w państwie trzecim o gospodarce rynkowej została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego rodzaju produktu objętego przeglądem.
- (57) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) na granicy Unii przed ocenieniem, wyniósł 16,7 %.

3.3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

- (58) Oprócz ustalenia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków. Analizie poddano następujące elementy: produkcję, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne w ChRL, chińską politykę eksportową w innych państwach trzecich, praktyki obchodzenia środków oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (59) Jedyna współpracująca grupa producentów eksportujących reprezentowała mniej niż 3 % całkowitych mocy produkcyjnych i mniej niż 2 % całkowitej produkcji stalowych lin i kabli w ChRL. Biorąc pod uwagę, że żaden z pozostałych producentów stalowych lin i kabli w ChRL nie współpracował, badanie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w celu oceny zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków opierało się na informacjach dostępnych dla Komisji, tj. informacjach dostarczonych przez

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 września 2013 r., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie Unii Europejskiej, C-15/12 P, ECLI:EU:C:2013:572, pkt 34–35.

jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących, wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, informacjach z bazy danych ChRL, informacjach z Banku Światowego oraz innych publicznie dostępnych informacjach, jak wyjaśniono w motywie 68, aby ustalić pełen obraz środków antydumpingowych obowiązujących na innych rynkach istotnych dla stalowych lin i kabli.

3.3.1. Produkcja, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (60) Ze względu na brak jakichkolwiek innych informacji w aktach sprawy Komisja oparła swoje ustalenia na wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, który zawierał badanie analizujące „Zmiany po stronie podaży i popytu w chińskim przemyśle lin z drutu stalowego w latach 2012–2016, jak również w najbliższej przyszłości” („badanie”). W oparciu o te informacje moce produkcyjne w zakresie stalowych lin i kabli w ChRL oszacowano na 5,8 mln ton rocznie, rzeczywistą produkcję oszacowano na około 4,0 mln ton rocznie, w związku z czym wolne moce produkcyjne w ChRL oszacowano na około 1,8 mln ton w 2016 r., co znacznie, ponad 10-krotnie, przewyższa całkowitą konsumpcję stalowych lin i kabli w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, jak wykazano w motywie 75.
- (61) Badanie wykazało, że konsumpcja krajowa w ChRL wynosi około 3,8 mln ton rocznie. Dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wskazywać na znaczny wzrost popytu krajowego w Chinach w najbliższej przyszłości. To samo dotyczy wywozu chińskiego do innych państw trzecich, ponieważ nie istnieją żadne dostępne informacje, które by wskazywały na znaczący wzrost popytu na stalowe liny i kable na świecie.
- (62) Jeżeli chodzi o wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, a dokładniej badanie, należy zauważyć, że żadna zainteresowana strona nie zakwestionowała informacji w nim zawartych. Ponadto, jak wskazano w motywach 17 i 18, przypomniano również, że większość chińskich producentów eksportujących stalowe liny i kable nie dostarczyła niezbędnych wymaganych informacji oraz że jedyna współpracująca grupa producentów eksportujących, odpowiadająca za mniej niż 3 % całkowitych chińskich mocy produkcyjnych, współpracowała i dostarczyła istotne wymagane informacje.
- (63) W związku z tym, że względu na brak jakichkolwiek innych informacji, uznaje się, że ani krajowy, ani światowy popyt na stalowe liny i kable nie będzie w stanie wchłonąć znacznych wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach.

3.3.2. Polityka wywozu do innych państw trzecich

- (64) Jak wyjaśniono w motywach 32–35, aby właściwie ocenić politykę eksportową chińskich producentów eksportujących do innych państw trzecich, nie można wykorzystać informacji przedłożonych przez jedyną współpracującą grupę producentów eksportujących. W związku z tym przy ocenie tej polityki Komisja musiała oprzeć się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja wykorzystała bazę danych ChRL, podobnie jak miało to miejsce w ramach poprzedniego przeglądu wygaśnięcia ⁽¹⁾.
- (65) Należy jednak zauważyć, że baza danych ChRL obejmuje szerszy zakres produktu niż produkt objęty przeglądem, ponieważ zawiera również dane na temat przewodów linkowych, lin i kabli ze stali nierdzewnej oraz stalowych lin i kabli o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego nieprzekraczającym 3 mm. W związku z tym, na podstawie informacji znajdujących się w bazie danych ChRL, nie można było przeprowadzić miarodajnej analizy wielkości wywozonych na inne rynki. Bazę danych ChRL można było jednak wykorzystać do przeprowadzenia analizy ceny. Analiza ceny opiera się na rozsądnych szacunkach, uwzględniając podobne cechy podobne cechy innych produktów ewentualnie ujętych w analizie.
- (66) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że jeżeli porównać chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie na pięć głównych rynków wywozowych innych niż rynek unijny (którymi są Indie, Korea Południowa, Tajlandia, USA i Wietnam) z wartością normalną ustaloną w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, jak opisano w motywach 45–50, marginesy dumpingu wynosiły 129–314 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Szacuje się, że wywóz chińskich stalowych lin i kabli na wymienionych pięć innych rynków odpowiada za 40 % całkowitego chińskiego wywozu stalowych lin i kabli na rynek światowy. Na tej samej podstawie margines dumpingu w przypadku sprzedaży do Unii wyniósł 97 %.
- (67) W związku z tym prawdopodobieństwo dumpingu w przypadku wywozu stalowych lin i kabli z ChRL do innych państw trzecich było jeszcze wyższe niż w przypadku sprzedaży eksportowej do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ze względu na brak jakichkolwiek innych informacji poziom cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich może być postrzegany jako wskaźnik prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Unii w przypadku uchylenia środków. Biorąc pod uwagę niskie poziomy cen stosowanych na rynkach państw trzecich, stwierdzono również, że istnieje znaczący margines obniżenia cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii, co potencjalnie skutkuje zwiększonym poziomem dumpingu.

⁽¹⁾ Zob. motyw 51 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012.

- (68) Ponadto z publicznie dostępnych danych ⁽¹⁾ wynika, że środki antydumpingowe wprowadzone wobec przywozów stalowych lin i kabli pochodzących z ChRL obowiązują również w Turcji ⁽²⁾, Meksyku ⁽³⁾ i Brazylii ⁽⁴⁾. Niedawno Kolumbia wszczęła dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozów stalowych lin i kabli pochodzących z Chin ⁽⁵⁾, a w grudniu 2017 r. nałożono tymczasowe środki antydumpingowe wynoszące 15 %. Wyraźnie wskazuje to na fakt, że stalowe liny i kable pochodzące od chińskich producentów eksportujących wywożono po cenach dumpingowych również na inne rynki. Wynika z tego również, że chiński wywóz stalowych lin i kabli na te rynki jest lub będzie ograniczony oraz że chińscy producenci eksportujący stalowe liny i kable muszą znaleźć alternatywne rynki dla swoich wolnych mocy produkcyjnych.

3.3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (69) Na podstawie dostępnych informacji, jak wyjaśniono w motywie 66, stwierdzono, że producenci eksportujący z ChRL mogą osiągnąć wyższe ceny na rynku unijnym niż w innych państwach trzecich. Z bazy danych ChRL wynika, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena eksportowa FOB (dostarczony na statek) stosowana w wywozie do Unii wynosiła 1 688 EUR za tonę, podczas gdy w przypadku przeznaczenia na pięć głównych rynków państw trzecich wynosiła średnio jedynie 1 191 EUR za tonę. W związku z tym chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich były o około 30 % niższe niż ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii (nie uwzględniając ceł antydumpingowych płaconych na rynku unijnym). Wskazuje to na fakt, że rynek unijny jest atrakcyjnym rynkiem, zważywszy że chińscy producenci eksportujący mogą osiągnąć wyższe zyski ze sprzedaży do Unii niż ze sprzedaży na inne rynki wywozowe.

3.3.4. Wniosek

- (70) Podsumowując, margines dumpingu ustalony w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, znaczne wolne moce produkcyjne dostępne w ChRL, ustalona atrakcyjność rynku unijnego i polityka eksportowa w innych państwach trzecich wskazują na to, że uchylenie środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuację dumpingu oraz że wywóz po cenach dumpingowych będzie wprowadzany na rynek unijny w znacznych ilościach. Stwierdza się zatem, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (71) W Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stalowe liny i kable wytwarzało ponad 22 producentów/grup producentów. Reprezentują oni „przemysł unijny” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (72) Na podstawie wniosku o dokonanie przeglądu, dodatkowych danych dostarczonych przez wnioskodawcę oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą ustalono, że całkowita unijna produkcja w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiła 168 701 ton.
- (73) Jak wskazano w motywie 19, wybrano próbę składającą się z sześciu producentów/grup producentów. Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od pięciu producentów unijnych i zweryfikowała te odpowiedzi. Pięciu producentów stanowiło 43 % całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Próbę uznano zatem za wystarczająco reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (74) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym i wielkości przywozu z państw trzecich do Unii opartych na danych zgłoszonych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6”) oraz zweryfikowanych danych od współpracującej grupy chińskich producentów eksportujących.

⁽¹⁾ Bown, Czad P. (2016) „Global Antidumping Database”, Bank Światowy, czerwiec, źródło: <http://econ.worldbank.org/ttbd/gad/>

⁽²⁾ Wysokość cła wynosi 1 000 USD za tonę.

⁽³⁾ Wysokość cła wynosi 2 580 USD za tonę.

⁽⁴⁾ Wysokość cła wynosi 1 24,33–627 USD za tonę.

⁽⁵⁾ http://www.mincit.gov.co/loader.php?Servicio=Documentos&Funcion=verPdf&id=82791&name=Resolucion_220_del_15_de_diciembre_de_2017_Preliminar_cables_y_torones_....pdf&prefijo=file (data ostatniego dostępu: 2.2.2018).

- (75) Tabela 1 pokazuje, w jaki sposób konsumpcja w Unii kształtowała się w okresie badanym.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Całkowita konsumpcja (w tonach)	175 589	175 675	170 454	164 446
Wskaźnik (2013 = 100)	100	100	97	94

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, zweryfikowane dane.

- (76) Konsumpcja w Unii w latach 2013–2014 pozostawała stabilna, a od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym spadła o 6 %.

4.3. Przywóz z ChRL**4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL**

- (77) W okresie badanym Komisja określiła wielkość przywozu z ChRL na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez współpracującą grupę producentów eksportujących oraz danych z bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.
- (78) Na tej podstawie przywóz do Unii z ChRL i jego udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Przywóz (w tonach)	2 697	1 780	3 207	2 005
Wskaźnik (2013 = 100)	100	66	119	74
Udział w rynku (%)	1,5	1,0	1,9	1,2
Wskaźnik (2013 = 100)	100	66	122	79

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, zweryfikowane dane.

- (79) W okresie badanym wielkość przywozu stalowych lin i kabli z ChRL wahała się z roku na rok. W latach 2013–2014 nastąpił spadek o 34 %, po czym w latach 2014–2015 odnotowano wzrost o 80 % ⁽¹⁾. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość przywozu zmniejszyła się z 2 697 ton w 2013 r. do 2 005 ton. Ogółem w okresie badanym wielkość przywozu zmniejszyła się o 26 %.
- (80) Udział w rynku przywozu z ChRL wykazywał podobną tendencję. Ogółem w okresie badanym udział ten zmniejszył się z 1,5 % do 1,2 %.

4.3.2. Ceny przywozu z ChRL

- (81) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez współpracującą grupę producentów eksportujących oraz danych z bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 w okresie badanym. Średnia cena przywozu do Unii z ChRL kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3

Średnia cena przywozu z ChRL

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia cena bez cła (EUR/tona)	1 712	1 360	1 669	2 474
Wskaźnik (2013 = 100)	100	79	98	145

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, zweryfikowane dane.

⁽¹⁾ Procentowy wzrost wielkości przywozu, tabela 2: $(119-66)/66 = 0,80 \cdot 100 = 80 \%$.

- (82) W okresie badanym średnia cena produktu przywożonego z ChRL wahała się z roku na rok. Początkowo, w 2014 r., ceny spadły o 21 %. W 2015 r. ceny wzrosły, osiągając poziom z 2013 r., i nadal rosły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym ceny wzrosły o 45 %.

4.4. Podcięcie cenowe

- (83) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez współpracującą chińską grupę producentów eksportujących na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF). Przemysł unijny nie sprzedawał żadnego z ośmiu rodzajów produktu wywożonych do Unii przez jedyłą współpracującą grupę producentów eksportujących. Aby osiągnąć dopasowanie, uproszczono rodzaje produktu, zmniejszając wytrzymałość na rozciąganie ⁽¹⁾ i uśredniając element cenowy dotyczący różnic w średnicy ⁽²⁾. Stosując tę metodę, osiągnięto 100-procentowe dopasowanie.
- (84) Wynik porównania wyrażono jako odsetek średniej ceny ważonej przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Brak podcięcia cenowego wskazuje na skuteczność środków. W przypadku wygaśnięcia środków oraz utrzymania cen eksportowych na podobnym poziomie przez chińskich producentów eksportujących stalowe liny i kable margines podcięcia cenowego można obliczyć, odejmując cło antydumpingowe od ceny przywozu. Margines podcięcia ustalony w ten sposób wyniósłby 36,3 %. Uznaje się to za uzasadnione wskazanie możliwych przyszłych poziomów cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

4.5. Przywóz z państw trzecich innych niż ChRL

- (85) Przywóz z państw trzecich innych niż ChRL pochodzi głównie z Republiki Korei, Turcji, Tajlandii, Rosji i Malezji.
- (86) Wielkość przywozu do Unii z tych państw, jak również ich udział w rynku i średnie ceny przedstawiono w tabeli 4.

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich innych niż ChRL

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Przywóz (w tonach)	63 381	65 336	63 747	63 798
Wskaźnik (2013 = 100)	100	103	101	101
Udział w rynku (%)	36,1	37,2	37,4	38,8
Średnia cena (EUR/tona)	1 712	1 588	1 624	1 488
Wskaźnik (2013 = 100)	100	93	95	87

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, zweryfikowane dane.

- (87) Ogółem wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich pozostała w okresie badanym stosunkowo stabilna – odnotowano niewielki wzrost o 1 %.
- (88) Ponieważ całkowita konsumpcja w Unii zmalała w okresie objętym postępowaniem, wzrost ten przełożył się w tym okresie na wzrost udziału przywozu z tych państw w rynku z 36,1 % do 38,8 %.

⁽¹⁾ Wytrzymałość kabla na rozciąganie oznacza jego zdolność do stawienia oporu przy danym poziomie napięcia.

⁽²⁾ (i) Średnia dwóch numerów kontrolnych produktu o jak najbardziej zbliżonej średnicy (1 mm pod i 1 mm nad) i zastosowana do danych przemysłu unijnego, pod warunkiem że wszystkie pozostałe cyfry struktury numeru kontrolnego produktu są takie same (dotyczy to 6. i 7. numeru kontrolnego produktu); (ii) cena jednostkowa najbardziej zbliżonej średnicy i zastosowanie wskaźnika stanowiącego różnicę w cenie produktu o danej średnicy przy porównywaniu wszystkich przypadków sprzedaży przemysłu unijnego o takich samych średnicach i zastosowana do danych przemysłu unijnego.

- (89) W okresie badanym średnia cena produktu przywożonego z państw trzecich innych niż ChRL wahała się z roku na rok. Początkowo, w 2014 r., ceny spadły o 7 %. W 2015 r. ceny wzrosły o 2 %, po czym ponownie spadły o 8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym ceny spadły o 13 %.

4.5.1. Przywóz z państw, na które rozszerzono środki

Republika Korei

- (90) W okresie badanym Republika Korei posiada drugi co do wielkości udział w rynku unijnym po przemyśle unijnym.
- (91) Jak wspomniano w motywie 4, obchodzenie pierwotnych środków nałożonych na przywóz stalowych lin i kabli z ChRL odbywało się przez Republikę Korei. W rezultacie w 2010 r. cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z ChRL rozszerzono na przywóz takiego samego produktu wysyłanego z Republiki Korei, z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez 15 rzeczywistych koreańskich producentów eksportujących.
- (92) Praktycznie cały przywóz stalowych lin i kabli z Republiki Korei do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym pochodził od producentów eksportujących zwolnionych z rozszerzonego cła antydumpingowego, tj. 99,98 % wszystkich koreańskich przywozów.
- (93) Tabela 5 pokazuje, w jaki sposób udział w rynku i średnie ceny koreańskiego przywozu do Unii kształtowały się w okresie badanym.

Tabela 5

Wielkość przywozu, udział w rynku i średnie ceny przywozu z Korei

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Przywóz (w tonach)	36 800	34 157	30 274	32 928
Wskaźnik (2013 = 100)	100	93	82	89
Udział w rynku (%)	21,0	19,4	17,8	20,0
Wskaźnik (2013 = 100)	100	93	85	96
Średnia cena (EUR/tona)	1 559	1 621	1 646	1 506
Wskaźnik (2013 = 100)	100	104	106	97

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.

- (94) W okresie badanym wielkość przywozu z Republiki Korei zmniejszyła się o 11 % przy nieco wyższym tempie niż tendencja spadkowa konsumpcji.
- (95) Ponieważ tempo zmniejszania się wielkości przywozu było wyższe niż tempo zmniejszania się konsumpcji, udział w rynku jedynie nieznacznie zmalał z 21,0 % do 20,0 % w okresie badanym.
- (96) Średnia cena przywozu wzrosła o 6 % w latach 2013–2015, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym spadła o 9 %, co ogółem stanowi spadek o 3 % w okresie badanym. Średnia cena (CIF; bez cła) była o 48 % niższa niż średnia cena (EXW) przemysłu unijnego.

Maroko

- (97) Ustalono, że przywóz pochodzący z Maroka lub z tego państwa wysyłany był bliski zeru w okresie badanym. W związku z tym uznano, że dalsza analiza nie jest konieczna.

4.5.2. Przywóz z państw trzecich, które w okresie badanym podlegały cłom antydumpingowym

Ukraina i Mołdawia

- (98) W okresie badanym cło antydumpingowe w wysokości 51,8 % nadal obowiązywało w przypadku przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Ukrainy rozszerzone na przywóz takiego samego produktu wysyłanego z Mołdawii, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Mołdawii.

- (99) Jak wyjaśniono w motywie 11, środki te wygasły w dniu 10 lutego 2017 r.
- (100) Ustalono, że przywóz pochodzący z Ukrainy i Mołdawii lub z tych państw wysyłany był bliski zeru w okresie badanym. W związku z tym uznano, że w przypadku okresu badanego dalsza analiza nie jest konieczna.

4.5.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (101) Przywóz z pozostałych państw trzecich pochodził głównie z Turcji, Tajlandii, Rosji i Malezji. Tabela 6 pokazuje, w jaki sposób kształtował się ten przywóz:

Tabela 6

Przywóz z innych państw trzecich

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodem przeglądowym
Turcja				
Przywóz (w tonach)	6 814	8 608	7 508	7 028
Wskaźnik (2013 = 100)	100	126	110	103
Udział w rynku (%)	3,9	4,9	4,4	4,3
Średnia cena (EUR/tona)	1 384	1 322	1 328	1 255
Wskaźnik (2013 = 100)	100	95	96	91
Tajlandia				
Przywóz (w tonach)	5 206	6 514	6 268	6 122
Wskaźnik (2013 = 100)	100	125	120	118
Udział w rynku (%)	3,0	3,7	3,7	3,7
Średnia cena (EUR/tona)	1 445	1 391	1 656	1 468
Wskaźnik (2013 = 100)	100	96	115	102
Rosja				
Przywóz (w tonach)	1 639	3 541	5 063	4 838
Wskaźnik (2013 = 100)	100	216	309	295
Udział w rynku (%)	0,9	2,0	3,0	2,9
Średnia cena (EUR/tona)	1 341	1 150	1 135	1 057
Wskaźnik (2013 = 100)	100	86	85	79
Malezja				
Przywóz (w tonach)	4 525	4 377	5 932	4 530
Wskaźnik (2013 = 100)	100	97	131	100
Udział w rynku (%)	2,6	2,5	3,5	2,8
Średnia cena (EUR/tona)	1 552	1 416	1 437	1 343
Wskaźnik (2013 = 100)	100	91	93	87

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Inne państwa				
Przywóz (w tonach)	8 257	8 061	8 701	8 294
Wskaźnik (2013 = 100)	100	98	105	100
Udział w rynku (%)	4,7	4,6	5,1	5,0
Średnia cena (EUR/tona)	2 951	2 180	2 196	1 967
Wskaźnik (2013 = 100)	100	96	108	100
Ogółem				
Przywóz (w tonach)	26 441	31 102	33 472	30 812
Wskaźnik (2013 = 100)	100	118	127	117
Udział w rynku (%)	15	18	20	19
Średnia cena (EUR/tona)	1 912	1 552	1 605	1 471
Wskaźnik (2013 = 100)	100	81	84	77

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.

- (102) W latach 2013–2015 łączny przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 27 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz zmniejszył się o 10 %. Ogółem w okresie badanym przywóz wzrósł o 17 %. Ponieważ w okresie badanym konsumpcja zmalała, jak opisano w motywie 76, w tym samym okresie udział przywozu z pozostałych państw trzecich w rynku wzrósł z 15 % do 19 %.
- (103) W okresie badanym wielkość przywozu z Turcji wahała się, jednak w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym osiągnęła poziom podobny do poziomowi z 2013 r. (początku okresu badanego), tj. 7 028 ton. Ogółem udział tego przywozu w rynku pozostał stosunkowo stabilny – odnotowano jedynie niewielki wzrost o 0,4 punktu procentowego w okresie badanym, tj. z 3,9 % w 2013 r. do 4,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Średnia cena spadła o 9 %.
- (104) W latach 2013–2014 przywóz z Tajlandii wzrósł o 25 %, następnie jednak ciągle malał i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym osiągnął 6 122 tony, co stanowi wzrost z 5 206 w 2013 r. Ogółem w okresie badanym przywóz wzrósł o 18 %. Udział w rynku również zwiększył się w 2014 r. i pozostał stabilny aż do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W latach 2014–2015 średnia cena przywozu wahała się (– 4 %, + 15 %) i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym osiągnęła poziom o 2 % wyższy niż w 2013 r.
- (105) W okresie badanym przywóz z Rosji znacząco wzrósł, utrzymał się jednak na stosunkowo niskich poziomach przez cały okres badany. Udział w rynku również wzrósł z 0,9 % do 2,9 %. Średnia cena spadła w okresie badanym o 21 %.
- (106) Przywóz z Malezji wahał się od początku okresu badanego, jednak w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym osiągnął niemal taki sam poziom jak w 2013 r., tj. 4 530 ton. Pomimo wahań udział malezyjskiego przywozu stalowych lin i kabli w rynku ogółem nieznacznie wzrósł w okresie badanym o 0,2 punktu procentowego. Średnia cena importowa spadła w okresie badanym o 13 %.
- (107) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ceny przywozu stalowych lin i kabli z Turcji, Tajlandii, Rosji i Malezji były średnio niższe niż średnia cena przemysłu unijnego (o 49–63 %). Były również niższe niż ceny przywozu z Chin (o 41–57 %).

4.6. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.6.1. Uwagi ogólne

- (108) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym.

- (109) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu unijnego na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które skontrolowała krzyżowo z informacjami dostarczonymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały zweryfikowane. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (110) Wskaźnikami makroekonomicznymi są: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (111) Wskaźnikami mikroekonomicznymi są: średnie ceny jednostkowe, średni koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

4.6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (112) Tabela 7 pokazuje, w jaki sposób całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Produkcja (w tonach)	206 053	203 763	193 757	168 701
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	94	82
Moce produkcyjne (w tonach)	290 092	299 773	301 160	305 550
Wskaźnik (2013 = 100)	100	103	104	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	71	68	64	55
Wskaźnik (2013 = 100)	100	96	91	78

Źródło: Wnioskodawca, informacje zebrane na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (113) W latach 2013–2014 całkowita wielkość produkcji utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie, a w 2015 r. spadła o 5 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość produkcji zmalała jednak o kolejne 12 %. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 18 %.
- (114) W okresie badanym moce produkcyjne nieznacznie wzrosły – ogółem jedynie o 5 %.
- (115) W związku z tym wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych zmalał z 71 % w 2013 r. do 55 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w następstwie spadku wielkości produkcji wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych zmalał o 22 % w okresie badanym.

4.6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (116) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego i udział w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży (w tonach)	109 511	108 559	103 499	98 643
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	95	90

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Udział w rynku (%)	62,4	61,8	60,7	60,0
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	97	96

Źródło: Wnioskodawca, informacje zebrane na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (117) Wielkość sprzedaży wykazywała tę samą tendencję co wielkość produkcji. W latach 2013–2014 utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie, a w 2015 r. spadła o 5 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość produkcji zmalała o kolejne 5 %. Ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży zmniejszyła się o 10 %.
- (118) Udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 2,4 punktu procentowego z 62,4 % do 60,0 %.

4.6.2.3. Wzrost

- (119) W okresie badanym konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 6 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyła się w jeszcze większym stopniu, tj. o 10 %. W związku z tym przemysł unijny odnotował stratę udziału w rynku wynoszącą 2,4 punktu procentowego. Spadek wielkości sprzedaży był również widoczny w wykorzystaniu mocy produkcyjnych, które spadło o 22 %.

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (120) Zatrudnienie i produktywność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	3 329	3 309	3 238	3 026
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	97	91
Wydajność (w tonach na pracownika)	62	62	60	56
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	97	90

Źródło: Wnioskodawca, informacje zebrane na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (121) Liczba osób zatrudnionych w przemyśle Unii zmniejszyła się w okresie badanym o 9 %; największy spadek nastąpił w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wynikał on ze spadku wielkości produkcji i sprzedaży, jak opisano w motywach 113 i 117.
- (122) W związku z wyższym wskaźnikiem spadku produkcji w porównaniu ze zmniejszeniem się liczby pracowników wydajność spadła w okresie badanym o 10 %.

4.6.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (123) W wyniku dochodzenia w motywie 57 ustalono, że produkt objęty przeglądem nadal przywożono z ChRL na rynek unijny po cenach dumpingowych przy poziomie dumpingu 16,7 %. Wielkość przywozu była niska ze względu na skuteczność obowiązujących środków antydumpingowych. Chińczycy pozostali jednak obecni na rynku unijnym, utrzymując udział w rynku, który w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniósł 1,2 % (zob. tabela 2).
- (124) W poprzednim przeglądzie wygaśnięcia przemysł unijny wykazywał oznaki poprawy po wcześniejszym dumpingu. W okresie badanym proces poprawy uległ spowolnieniu, a główne wskaźniki szkody wykazywały tendencję spadkową. Ponadto niższy popyt na towary masowe i spadki ceny ropy doprowadziły do zmniejszonej aktywności w sektorach górniczym i naftowo-gazowym. Następnie odnotowano negatywny wpływ na popyt na stalowe liny i kable, co spowodowało spadek konsumpcji w okresie badanym o 6 % (zob. tabela 1).

- (125) Z uwagi na stopniowy spadek cen unijnych w okresie badanym sytuacja przemysłu unijnego nie mogła się nadal poprawiać po wcześniejszym dumpingu.

4.6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (126) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie ceny sprzedaży i koszty jednostkowe

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/tona)	3 297	3 133	2 950	2 887
Wskaźnik (2013 = 100)	100	95	89	88
Jednostkowy koszt produkcji w Unii (EUR/tona)	2 774	2 866	3 072	3 138
Wskaźnik (2013 = 100)	100	103	111	113

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (127) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 12 % w okresie badanym.
- (128) Jednocześnie średni jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym o 13 %. Taki wzrost kosztu jednostkowego był głównie spowodowany spadkiem wielkości produkcji i sprzedaży (odpowiednio o 18 % i 10 % w okresie badanym, motywy 113 (zob. tabela 7) i 117 (zob. tabela 8)). Należy zauważyć, że ten wzrost kosztu jednostkowego nastąpił pomimo zmniejszenia się całkowitego kosztu produkcji w okresie badanym. A zatem chociaż przemysł unijny zdołał ograniczyć całkowity koszt produkcji, nie udało się ograniczyć kosztu jednostkowego z powodu znacznego spadku wielkości produkcji i sprzedaży.

4.6.3.2. Koszty pracy

- (129) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Średnie koszty pracy na pracownika

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika	48 708	48 277	51 586	50 021
Wskaźnik (2013 = 100)	100	99	106	103

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (130) Ogółem po niewielkich wahaniach w okresie badanym średnie koszty pracy nieznacznie wzrosły w okresie badanym o 3 %.

4.6.3.3. Zapasy

- (131) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Zapasy

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	15 191	15 889	15 260	14 796
Wskaźnik (2013 = 100)	100	105	100	97
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	16,7	17,4	17,4	23,0
Wskaźnik (2013 = 100)	100	104	105	138

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (132) Poziom zapasów nieznacznie spadł w okresie badanym o 3 %. Ponieważ przemysł unijny musi utrzymywać minimalny poziom zapasów najpowszechniejszych rodzajów stalowych lin i kabli w celu natychmiastowego pokrycia popytu, nie można było dalej zmniejszać stanu zapasów i w rezultacie ich wartość jako odsetek produkcji wzrosła o 38 %.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (133) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2013	2014	2015	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność łącznej sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (%)	7,5	6,1	2,6	– 1,6
Wskaźnik (2013 = 100)	100	81	34	– 21
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	42 881	36 692	33 631	8 885
Wskaźnik (2013 = 100)	100	86	78	21
Inwestycje (w tys. EUR)	12 014	8 843	9 003	5 950
Wskaźnik (2013 = 100)	100	74	75	50
Zwrot z inwestycji (%)	33,3	20,8	8,6	– 5,2
Wskaźnik (2013 = 100)	100	62	26	– 16

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (134) Rentowność przemysłu unijnego zmniejszyła się w okresie badanym – od zysku na poziomie 7,5 % w 2013 r. do straty na poziomie 1,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (135) W okresie badanym przepływy środków pieniężnych drastycznie zmalały o 79 %. Stanowi to dodatkowy wskaźnik słabych wyników przemysłu unijnego z działalności operacyjnej i niedoboru płynności, z którym musiał się zmagać.

- (136) Następnie inwestycje spadły w okresie badanym do 50 %. Ze względu na spadające marże zysku i wysoką presję na ceny inwestycje ograniczono głównie do tych podyktowanych wymogami dotyczącymi środowiska i bezpieczeństwa. Jednocześnie w okresie objętym dochodzeniem przeprowadzono jedynie niewielką liczbę inwestycji w obszarze operacji i technologii produkcji w celu zwiększenia wydajności i produktywności.
- (137) Zwrot z inwestycji mierzy zysk lub stratę z inwestycji w odniesieniu do sumy zainwestowanych pieniędzy. W okresie badanym spadł on z 33,3 % do ujemnej wartości – 5,2 %.

4.6.4. Wnioski dotyczące szkody

- (138) Dzięki obowiązującym cłom antydumpingowym w pierwszych dwóch latach, tj. 2013–2014, okresu badanego sytuacja przemysłu unijnego nadal poprawiała się po wcześniejszym dumpingu wyrządzającym szkodę i udało się utrzymać marżę zysku przekraczającą zysk docelowy na poziomie 5 %.
- (139) Niższy popyt na towary masowe i spadki ceny ropy doprowadziły jednak do zmniejszonej aktywności w sektorach górniczym i naftowo-gazowym. W związku z tym popyt na stalowe liny i kable spadł w okresie badanym. To zmniejszenie popytu bezpośrednio wpłynęło na przemysł unijny, co przełożyło się na spadek wielkości produkcji i sprzedaży tego przemysłu, a także jego udziału w rynku. Jednocześnie udział tanich stalowych lin i kabli wzrósł i doprowadził do spadku ceny unijnej oraz dalszego osłabienia wyników finansowych przemysłu unijnego. W związku z tym niemal wszystkie wskaźniki szkody uległy pogorszeniu. Na tej podstawie uznaje się, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda.
- (140) Przywóz stalowych lin i kabli z ChRL wywarł ograniczony negatywny wpływ na pogarszający się stan przemysłu unijnego. Dzięki obowiązującym środkom ich udział w rynku był w okresie badanym niewielki. Chiński przywóz stalowych lin i kabli pozostawał jednak obecny na rynku unijnym.
- (141) Jednocześnie przywóz z innych państw trzecich miał ogólny udział w rynku na poziomie 38,8 % z nieznaczną tendencją wzrostową w okresie badanym (zob. tabela 4). Średnie ceny przywozu z innych państw trzecich wykazywały tendencję spadkową i dużo niższe poziomy niż cena sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. W związku z tym przywóz ten znacznie wpłynął na pogorszenie się stanu przemysłu unijnego. Jak już przeanalizowano w motywach 85–89, przemysł unijny nie tylko zdołał utrzymać w okresie badanym swój udział w rynku, ale go zwiększył. Ponadto w tym samym okresie średnia cena importowa spadła (motyw 89), co wytworzyło dalszą presję na obniżenie cen unijnych i doprowadziło do ich spadku o 12 % w okresie badanym (zob. motyw 127) i dalszego pogorszenia wyników finansowych przemysłu unijnego.
- (142) Komisja stwierdziła zatem, że przemysł unijny odniósł korzyść ze środków pierwotnych, ponieważ w pierwszych dwóch latach, tj. 2013–2014, okresu badanego sytuacja przemysłu unijnego nadal poprawiała się po wcześniejszym dumpingu wyrządzającym szkodę. Proces poprawy sytuacji uległ jednak zahamowaniu ze względu na wyżej wymienione czynniki.

4.7. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w wyniku przywozu z Chin.

4.7.1. Uwagi wstępne

- (143) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy doszłoby do ponownego wystąpienia istotnej szkody w wyniku przywozu z Chin, gdyby środki wprowadzone wobec ChRL wygasły. Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (motyw 57) przywóz z ChRL odbywał się po cenach dumpingowych i że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków (motyw 70).
- (144) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, wzięto pod uwagę następujące elementy: (i) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne dostępne w ChRL; (ii) możliwe poziomy cen przywozu z Chin w przypadku wygaśnięcia środków; (iii) zachowanie chińskich producentów eksportujących w innych państwach trzecich; (iv) atrakcyjność rynku unijnego; oraz (v) wpływ przywozu z Chin na sytuację przemysłu unijnego w przypadku wygaśnięcia środków.

4.7.1.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne dostępne w ChRL

- (145) Jak wyjaśniono w motywie 60, producenci w ChRL dysponują istotnymi mocami produkcyjnymi w Chinach, a co za tym idzie wolnymi mocami produkcyjnymi, które znacznie przewyższają nie tylko wielkość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ale również całkowitą konsumpcję w Unii w tym okresie.
- (146) Ponadto, jak przedstawiono w motywie 63, nie stwierdzono żadnych elementów, które wskazywałyby w najbliższej przyszłości na znaczny wzrost popytu krajowego na stalowe liny i kable w ChRL ani na rynkach jakichkolwiek innych państw trzecich. Komisja stwierdziła zatem, że popyt krajowy w Chinach lub na rynkach innych państw trzecich nie mógłby wchłonąć dostępnych wolnych mocy produkcyjnych.

4.7.1.2. Możliwe poziomy cen przywozu z Chin

- (147) Jak wspomniano w motywie 18, jedyna grupa współpracujących producentów eksportujących w ChRL nie zgłosiła jednak swojej sprzedaży eksportowej na rynki innych państw trzecich. W związku z tym, w braku jakichkolwiek innych informacji, do ustalenia wysokości chińskich cen eksportowych na rynki innych państw trzecich wykorzystano bazę danych ChRL.
- (148) Poziomy cen tego wywozu również wzięto pod uwagę jako uzasadniony szacunek możliwych przyszłych poziomów cen stosowanych w wywozie do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (149) Jak wyjaśniono w motywie 69, ceny eksportowe stosowane w wywozie z ChRL na inne rynki wywozowe były średnio znacznie niższe niż ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii, mianowicie o około 30 %. Na tej podstawie stwierdzono, że producenci w ChRL mają znaczne możliwości obniżania cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii.
- (150) Ponadto cena importowa grupy współpracujących producentów eksportujących spowodowała, nie uwzględniając ceł antydumpingowych, podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym o 36,3 %, jak wspomniano w motywie 84. Uznaje się to za uzasadnione wskazanie możliwych przyszłych poziomów cen stosowanych w wywozie do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

4.7.1.3. Zachowanie chińskich producentów eksportujących stalowe liny i kable w innych państwach trzecich

- (151) Wobec braku innych dostępnych informacji do ustalenia wysokości chińskich cen eksportowych stosowanych w wywozie na rynki innych państw trzecich wykorzystano bazę danych ChRL, jak wyjaśniono w motywach 64 i 65.
- (152) Według tych informacji chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie stalowych lin i kabli na rynki innych państw trzecich były, w zależności od rynku wywozowego, średnio niższe o około 40–80 % niż ceny sprzedaży przemysłu unijnego.
- (153) Trzema państwami, do których Chiny wywoziły najwięcej stalowych lin i kabli w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, były: Republika Korei (123 891 ton lub 11 % całkowitego wywozu), Stany Zjednoczone (97 936 ton lub 9 % całkowitego wywozu) i Wietnam (76 344 ton lub 7 % całkowitego wywozu). Średnie ceny eksportowe w wywozie na te rynki wynosiły odpowiednio 1 107 EUR/t, 1 444 EUR/t i 781 EUR/t. Średnie ceny oferowane tym państwom były zatem niższe od średniej ceny przemysłu unijnego o około 50–80 %.

4.7.1.4. Atrakcyjność rynku unijnego

- (154) Biorąc pod uwagę analizę cen przedstawioną w poprzednim motywie, w przypadku wygaśnięcia środków chińscy producenci eksportujący mieliby znaczną zdolność do obniżenia swoich cen importowych stosowanych na rynku unijnym, jednocześnie wciąż realizując na rynku unijnym wyższe ceny niż na rynkach innych państw trzecich. Istnieje zatem silna zachęta dla chińskich producentów eksportujących do przekierowywania swojego wywozu do Unii, gdzie mogliby osiągnąć wyższe ceny, nadal będąc zarazem w stanie istotnie podcinać ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto mieliby oni zachętę do eksportu co najmniej części swoich wolnych mocy produkcyjnych na rynek unijny po niskich cenach.
- (155) Kolejnym dowodem na atrakcyjność rynku unijnego jest fakt, że od momentu wprowadzenia środków odnotowano próby ich obchodzenia przez chińskich eksporterów, które zidentyfikowano i zneutralizowano, jak wyjaśniono w motywach 2 i 4.
- (156) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza również fakt, że mimo środków obowiązujących od 1999 r. odbywał się przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL.

- (157) Stwierdzono zatem, że producenci eksportujący w ChRL mają potencjał i zachętę do znacznego zwiększenia wielkości wywozu stalowych lin i kabli do Unii po cenach dumpingowych, co spowodowałoby znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego w przypadku wygaśnięcia środków.

4.7.2. Wpływ na przemysł unijny

- (158) Jeżeli przemysł unijny pozostanie przy obecnym poziomie cen, nie będzie w stanie utrzymać swoich wielkości sprzedaży i udziału w rynku w obliczu przywozu z Chin po niskich cenach. Jest bardzo prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków chiński udział w rynku wzrósłby w szybkim tempie. Najprawdopodobniej odbyłoby się to kosztem przemysłu unijnego, ponieważ jego poziom cen jest najwyższy. Utrata części wielkości sprzedaży prowadziłaby do jeszcze niższego wykorzystania mocy produkcyjnych i wzrostu średnich kosztów produkcji. Doprowadziłoby to do dalszego pogarszania się sytuacji finansowej przemysłu unijnego i ponoszenia przez niego strat, co miało już miejsce w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (159) Jeżeli jednak przemysł unijny zdecydowałby się obniżyć swoje poziomy cen, próbując utrzymać wielkość sprzedaży i udział w rynku, pogorszenie jego sytuacji finansowej nastąpiłoby niemal natychmiast, a obserwowana w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym sytuacja ponoszenia przez niego strat stałaby się znacznie gorsza.
- (160) W obu scenariuszach wygaśnięcia środków miałyby negatywny wpływ na przemysł unijny, szczególnie w obszarze zatrudnienia. Już w okresie badanym przemysł unijny był zmuszony do zmniejszenia o 9 % zatrudnienia związanego z produktem (zob. tabela 9). Dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego może spowodować zamknięcie całych jednostek produkcyjnych.
- (161) W związku z tym można stwierdzić, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody w wyniku przywozu stalowych lin i kabli z Chin, co prawdopodobnie wywołałoby dalsze pogorszenie i tak niekorzystnego stanu przemysłu unijnego.
- (162) W okresie badanym w ramach poprzedniego przeglądu wygaśnięcia obejmującego lata 2007–2010 warunki ekonomiczne przemysłu unijnego stawały się coraz bardziej korzystne. Udało się utrzymać rentowność na poziomie zbliżonym do zysku docelowego wynoszącego 5 % nawet w pierwszych dwóch latach, tj. 2013–2014, obecnego okresu badanego. Przemysł unijny udowodnił zatem, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym, zdolnym do wyjścia z sytuacji, w której ponosi straty. Jednak w okresie badanym w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia przemysł unijny ponownie znalazł się w trudnej sytuacji finansowej, która zgodnie z oczekiwaniami ma się jeszcze bardziej pogorszyć w przypadku wygaśnięcia środków. Przemysł unijny nie byłby wówczas w stanie poprawić swojej trudnej obecnie sytuacji, a wręcz ponosiłby dalsze szkody w wyniku bardzo prawdopodobnego zwiększenia chińskiego przywozu stalowych lin i kabli po cenach dumpingowych.
- (163) Uznaje się, że ze względu na wielkość i niski poziom cen przywóz stalowych lin i kabli z Republiki Korei i z innych państw trzecich stanowi czynnik przyczyniający się do szkody ponoszonej przez przemysł unijny. Niniejsze dochodzenie było jednak – zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego – ograniczone do stwierdzenia, czy w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody ze strony chińskiego przywozu stalowych lin i kabli po cenach powodujących szkodę. Ponieważ sytuacja przemysłu unijnego jest trudna, jakkolwiek znaczny wzrost przywozu z Chin pogorszyłby tę sytuację ze względu na znaczne wolne moce produkcyjne w ChRL, atrakcyjność rynku unijnego i możliwe niskie poziomy cen wywozu stalowych lin i kabli z Chin do Unii.
- (164) Fakt, że przywóz stalowych lin i kabli z Chin na rynek unijny jest obecnie dokonywany na o wiele mniejszą skalę niż przed wprowadzeniem środków, świadczy o tym, iż obowiązujące cła antydumpingowe z powodzeniem doprowadziły do przywrócenia niezakłóconych warunków konkurencji między chińskimi eksporterami produktu objętego przeglądem a przemysłem unijnym. Fakt, że przywóz z Republiki Korei i z innych państw trzecich wywołuje podcięcie cen przywozu z Chin, nie podważa obowiązku Komisji do niewykraczania poza ramy niniejszego dochodzenia. Jak określono w motywie 165, Komisja wykazała, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków doprowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody.

4.7.3. Wniosek

- (165) Komisja stwierdziła, że uchYLENIE środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu stalowych lin i kabli z Chin po cenach dumpingowych, podcinających ceny przemysłu unijnego, a tym samym w dalszym stopniu zwiększających szkodę, jaką ponosi przemysł unijny. W wyniku tego rentowność przemysłu unijnego byłaby poważnie zagrożona.

5. INTERES UNII

- (166) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (167) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (168) Należy przypomnieć, że w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia uznano, iż wprowadzenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii. Co więcej, fakt, że obecne dochodzenie to przegląd wygaśnięcia, a więc analiza sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane, umożliwia ocenę ewentualnego nadmiernie niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (169) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (170) W toku dochodzenia wykazano również, że wygaśnięcie środków miałyby znaczny negatywny wpływ na przemysł unijny i dodatkowo pogorszyłoby jego obecnie trudną sytuację finansową. Wygaśnięcie środków poważnie zagroziłoby rentowności przemysłu unijnego i zmusiłoby producentów unijnych do zamknięcia swojej działalności, co spowodowałoby, że rynek unijny byłby całkowicie zależny od przywozu stalowych lin i kabli.
- (171) Przemysł unijny udowodnił w przeszłości, że jest rentownym przemysłem osiągającym pozytywne wyniki gospodarcze i finansowe. Udało się utrzymać rentowność przemysłu unijnego, a marża zysku przekroczyła zysk docelowy.
- (172) Utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych leży zatem w interesie przemysłu unijnego.

5.2. Interes importerów

- (173) Jak wskazano w motywach 20–22 i 24, żaden importer nie podjął współpracy w ramach niniejszego dochodzenia ani nie przedstawił wymaganych informacji. Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach ustalono, że skutek nałożenia środków na importerów byłby nieznaczny. Wobec braku dowodów wskazujących inaczej można więc potwierdzić, że obecnie obowiązujące środki nie miały znacznego negatywnego wpływu na ich sytuację finansową i że kontynuacja tych środków nie wywarłaby nadmiernego wpływu na importerów.

5.3. Interes użytkowników

- (174) Stalowe liny i kable mają wiele różnych zastosowań, np. w rybołówstwie, przemyśle morskim/żegludzie morskiej, przemyśle naftowo-gazowym, górnictwie, leśnictwie, transporcie lotniczym, inżynierii lądowej i wodnej, w budownictwie i jako liny dźwigowe.
- (175) Jak wskazano w motywach 23 i 24, żaden użytkownik nie podjął współpracy w ramach niniejszego dochodzenia ani nie przedstawił wymaganych informacji. Niektórzy użytkownicy, którzy się zgłosili, stwierdzili, że wykorzystują stalowe liny i kable tylko w nieznacznym stopniu. W związku z tym stwierdzono, tak jak w poprzednich dochodzeniach, że obecnie obowiązujące środki nie miały znacznego negatywnego wpływu na sytuację ekonomiczną użytkowników i dlatego też kontynuacja środków nie miałaby nadmiernego wpływu na sytuację w przemyśle wykorzystującym produkt objęty postępowaniem.

5.4. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (176) Komisja uznaje zatem, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu ostatecznych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu stalowych lin i kabli z ChRL.

6. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (177) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków stosowanych wobec przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z ChRL. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Żadna ze stron nie przekazała uwag.

- (178) Jak określono w motywie 6, cła antydumpingowe obowiązujące wobec przywozu stalowych lin i kabli z ChRL rozszerzono tak, aby objęły również przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka i z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka lub Republiki Korei. Cło antydumpingowe, które ma zostać utrzymane wobec przywozu stalowych lin i kabli pochodzący z ChRL, powinno być nadal rozszerzane na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka i z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka lub Republiki Korei. Marokański producent eksportujący, który został zwolniony ze środków rozszerzonych rozporządzeniem (WE) nr 1886/2004, powinien również zostać zwolniony ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem. Piętnastu producentów eksportujących z Republiki Korei, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 400/2010, należy również zwolnić ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (179) W świetle niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ właściwe jest ustalenie wysokości odsetek należnych w przypadku zwrotu ceł ostatecznych, ponieważ obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych nie określają wysokości takich odsetek, a stosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji między przedsiębiorstwami w zależności od państwa członkowskiego, w którym dokonywana byłaby odprawa celna.
- (180) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, objętych obecnie kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 oraz ex 7312 10 98 (kody TARIC 7312 10 81 12, 7312 10 81 13, 7312 10 81 19, 7312 10 83 12, 7312 10 83 13, 7312 10 83 19, 7312 10 85 12, 7312 10 85 13, 7312 10 85 19, 7312 10 89 12, 7312 10 89 13, 7312 10 89 19, 7312 10 98 12, 7312 10 98 13 oraz 7312 10 98 19).
- Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto CIF na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i pochodzących z ChRL wynosi 60,4 %.
- Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z ChRL, jak wskazano w ust. 2, niniejszym rozszerza się na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka (kody TARIC 7312 10 81 12, 7312 10 83 12, 7312 10 85 12, 7312 10 89 12 i 7312 10 98 12), z wyjątkiem stalowych lin i kabli produkowanych przez Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settati, Maroko (dodatkowy kod TARIC A567), oraz na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei (kody TARIC 7312 10 81 13, 7312 10 83 13, 7312 10 85 13, 7312 10 89 13 i 7312 10 98 13), z wyjątkiem stalowych lin i kabli produkowanych przez wymienione niżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Republika Korei	Bosung Wire Rope Co, Ltd., 568, Yongdeok-ri, Hallim-myeon, Gimhae-si, Gyeongsangnam-do, 621-872	A969
	Chung Woo Rope Co., Ltd. 1682-4, Songjung-Dong, Gangseo- Gu, Busan	A969
	CS Co., Ltd, 31-102, Junam maeul 2-gil, Yangsan, Gyeongsangnam-do	A969
	Cosmo Wire Ltd., 4-10, Koyeon-Ri, Woong Chon-Myon Ulju- Kun, Ulsan	A969
	Dae Heung Industrial Co., Ltd, 185 Pyunglim – Ri, Daesan- Myun, Haman – Gun, Gyungnam	A969
	Daechang Steel Co., Ltd, 1213, Aam-daero, Namdong-gu, Incheon	C057
	DSR Wire Corp., 291, Seonpyong-Ri, Seo-Myon, Suncheon-City, Jeonnam	A969

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie Wortmann, C-365/15, ECLI:EU:C:2017:19, pkt 35–39.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
	Goodwire MFG. Co. Ltd, 984-23, Maegok-Dong, Yangsan-City, Kyungnam	B955
	Kiswire Ltd, 37, Gurak-Ro, 141 Beon-Gil, Suyeong-Gu, Busan, Korea 48212	A969
	Manho Rope & Wire Ltd, Dongho Bldg, 85-2 4 Street Joongang- Dong, Jong-gu, Busan	A969
	Line Metal Co. Ltd, 1259 Boncho-ri, Daeji-Myeon, Changnyeong-gun, Gyeongnam	B926
	Seil Wire and Cable, 47-4, Soju-Dong, Yangsan-Si, Kyungsangnamdo	A994
	Shin Han Rope Co., Ltd, 715-8, Gojan-Dong, Namdong-gu, Incheon	A969
	Ssang Yong Cable Mfg. Co., Ltd, 1559-4 Song-Jeong Dong, Gang-Seo Gu, Busan	A969
	Young Heung Iron & Steel Co., Ltd, 71-1 Sin-Chon Dong, Changwon City, Gyungnam	A969

Artykuł 2

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek, stosuje się stopę procentową, którą wykorzystuje Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o jeden punkt procentowy.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/608**z dnia 19 kwietnia 2018 r.****ustanawiające kryteria techniczne dotyczące znaczników elektronicznych do wyposażenia morskigo****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskigo i uchylającą dyrektywę Rady 96/98/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 2014/90/UE przyznano Komisji uprawnienia wykonawcze w celu ustanowienia odpowiednich kryteriów technicznych w odniesieniu do projektowania, działania, umieszczania i stosowania znaczników elektronicznych.
- (2) Przeprowadzono analizę kosztów i korzyści ⁽²⁾, która umożliwiła pozytywną ocenę stosowania znaczników elektronicznych jako uzupełnienia do znaku koła sterowego.
- (3) Elektroniczne znakowanie wyposażenia morskigo nie wymaga znacznych inwestycji, a przynosi korzyści producentom, właścicielom statków i operatorom oraz organom nadzoru rynku.
- (4) Specyfikacje określone w niniejszym rozporządzeniu oparto na porównaniu dostępnych technologii w ramach analizy kosztów i korzyści oraz zawartych w niej propozycjach dotyczących odpowiedniej struktury kodów stosowanych do identyfikacji wyposażenia morskigo.
- (5) Porównanie istniejących nośników danych oraz struktur wymiany danych w ramach analizy kosztów i korzyści zaowocowało zaleceniem dotyczącym wykorzystania kodów macierzy danych oraz identyfikacji radiowej („RFID”) jako najbardziej odpowiednich technologii.
- (6) Analiza kosztów i korzyści wskazała również, że ograniczone możliwości przechowywania danych na znacznikach elektronicznych oznaczają, że informacje na znaczniku elektronicznym muszą zawierać link do bazy danych, w której można znaleźć bardziej szczegółowe informacje. Kody macierzy danych i identyfikacja radiowa („RFID”) określone w niniejszym rozporządzeniu zawierają kluczowe informacje umożliwiające ustanowienie takiego linku.
- (7) W związku z tym niezależnie od rodzaju znacznika elektronicznego należy stosować niepowtarzalną identyfikację wyposażenia morskigo, opartą na znormalizowanej strukturze kodu. Taka identyfikacja powinna być wystarczająco elastyczna, by umożliwić bezpośredni dostęp użytkowników do najbardziej odpowiednich baz danych dotyczących wyposażenia morskigo.
- (8) Format kodowania wymaganych informacji na nośniku danych powinien być oparty na normach ISO. Format powinien także umożliwiać kodowanie dodatkowych informacji do wykorzystania przez producentów, zwłaszcza że ci ostatni powinni mieć możliwość stosowania dodatkowych zabezpieczeń nośników danych w celu lepszej identyfikacji podrabianych produktów.
- (9) W celu umożliwienia łatwego odnalezienia podczas inspekcji wzrokowej wyposażenia morskigo ze znacznikami elektronicznymi zastępującymi znak koła sterowego należy umieścić na tym wyposażeniu odpowiedni symbol.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „znacznik elektroniczny” oznacza znacznik z identyfikacją radiową („RFID”) lub kodem macierzy danych;
- 2) „identyfikator aplikacji” oznacza liczbowy prefiks używany w celu określenia znaczenia i formatu zakodowanych elementów danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146.⁽²⁾ „Możliwe wprowadzenie znacznika elektronicznego uzupełniającego lub zastępującego znak koła sterowego w wyposażeniu morskim”, zaproszenie do składania ofert Dyrekcji Generalnej ds. Mobilności i Transportu Komisji Europejskiej nr MOVE/D2/2015-372 V1.0.

Artykuł 2

Producenci wyposażenia morskiego mogą wykorzystywać następujące znaczniki elektroniczne określone w załączniku:

- a) identyfikatory RFID trwale przymocowane do elementu wyposażenia morskiego;
- b) znaczniki do odczytu wizualnego zawierające kody macierzy danych trwale przymocowane do elementu wyposażenia morskiego; lub
- c) znaczniki do odczytu wizualnego zawierające kody macierzy danych trwale oznakowane na elemencie wyposażenia morskiego.

Artykuł 3

Widoczny, czytelny i nieusuwalny symbol określony w pkt 3.1 lub 3.2 załącznika jest umieszczony na samych elektronicznych znacznikach RFID, które zastępują znak koła sterowego, albo na elementach z nimi sąsiadujących.

Widoczny, czytelny i nieusuwalny symbol określony w pkt 3.3 załącznika jest umieszczony na wyposażeniu morskim ze znacznikami do odczytu wizualnego zawierającymi kody macierzy danych, które zastępują znak koła sterowego, albo na samych znacznikach albo na elementach z nimi sąsiadujących.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Identyfikacja wyposażenia morskiego

- 1.1. Znaczniki elektroniczne do wyposażenia morskiego obejmują identyfikację do odczytu elektronicznego w formie identyfikacji radiowej („RFID”) lub kodu macierzy danych do odczytu wizualnego, zawierającego następujące informacje:
- a) właściwy identyfikator aplikacji zgodnie z normą ISO/IEC 15434:2006 i ISO/IEC 15418: 2016, wykorzystujący identyfikator danych ASC MH10 lub identyfikator aplikacji GS1;
 - b) rodzaj(e) modułu(-ów) oceny zgodności określony(-e) w załączniku II do dyrektywy 2014/90/UE stosowany(-e) do oceny zgodności [jeden znak literowy];
 - c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej przydzielony przez Komisję zgodnie z pkt 3.1 załącznika IV do dyrektywy 2014/90/UE [4 cyfry];
 - d) numer(y) weryfikacji urządzenia(-ń) (moduł G) lub certyfikaty badania typu WE i zgodności z typem (moduł B oraz D, E lub F) [maksymalnie 20 znaków alfanumerycznych].
- 1.2. Oprócz informacji przekazanych zgodnie z pkt 1.1 znaczniki elektroniczne mogą również zawierać informacje dotyczące numeru miejsca produkcji, kod produktu, numer serii lub partii lub dodatkowe informacje podane przez producenta zgodnie z normą ISO/IEC 15434:2006 [z zastosowaniem identyfikatorów danych ASC MH10 lub identyfikatorów aplikacji GS1].
- 1.3. Przykłady:
- Moduły B + D: [zob. pkt 1.2] + ([odpowiedni identyfikator]) B 0575 40123+D 0038 040124
- Moduły B + E: [zob. pkt 1.2] + ([odpowiedni identyfikator]) B 0575 40123+E 0038 040125
- Moduły B + F: [zob. pkt 1.2] + ([odpowiedni identyfikator]) B 0575 40123+F 0038 040126
- Moduł G: [zob. pkt 1.2] + ([odpowiedni identyfikator]) G 0575 040126.

2. Znaczniki elektroniczne**2.1. Znaczniki RFID**

Transpondery RFID działają w zakresie częstotliwości od 860 MHz do 960 MHz zgodnie z normą ISO/IEC 18000-6:2004 typ C.

Znacznik elektroniczny musi być przytwierdzony do odpowiedniego wyposażenia morskiego w sposób trwały i gwarantować możliwość odczytywania go zgodnie z przeznaczeniem w ciągu przewidywanego okresu eksploatacji danego wyposażenia morskiego.

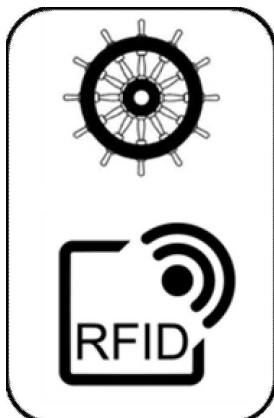
2.2. Kody macierzy danych

Kody macierzy danych muszą być zgodne z normą ISO/IEC 16022:2006.

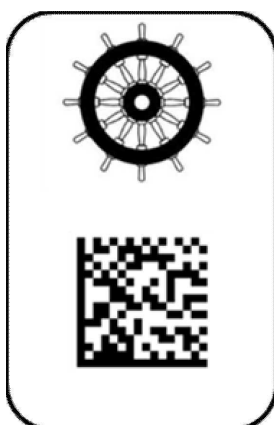
Znacznik elektroniczny musi być wbudowany w odpowiednie wyposażenie morskie lub przytwierdzony do niego w sposób trwały i gwarantować możliwość odczytywania go zgodnie z przeznaczeniem w ciągu przewidywanego okresu eksploatacji danego wyposażenia morskiego.

3. Symbole**3.1.**

3.2.

3.3.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/609**z dnia 19 kwietnia 2018 r.****w sprawie maksymalnej ceny zakupu w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert na zakup odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/154**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/154⁽²⁾ otwarto zakup odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej podczas okresu interwencji publicznej od dnia 1 marca do dnia 30 września 2018 r. zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1240⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert przetargowych Komisja powinna ustalić maksymalną cenę zakupu lub podjąć decyzję o nieustaleniu maksymalnej ceny zakupu.
- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert przetargowych nie należy ustalać maksymalnej ceny zakupu.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert przetargowych na zakup odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/154, w przypadku którego termin składania ofert upłynął z dniem 17 kwietnia 2018 r., nie ustala się maksymalnej ceny zakupu.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/154 z dnia 30 stycznia 2018 r. otwierające procedurę przetargową zakupu odtłuszczonego mleka w proszku podczas okresu interwencji publicznej od dnia 1 marca do dnia 30 września 2018 r. (Dz.U. L 29 z 1.2.2018, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/610**z dnia 19 kwietnia 2018 r.****w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w dziewiętnastym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾ otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.
- (2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach dziewiętnastego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.
- (3) Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla dziewiętnastego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 17 kwietnia 2018 r., minimalną cenę sprzedaży ustala się na 105,10 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/611

z dnia 19 kwietnia 2018 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/849 ⁽¹⁾, która określa środki ograniczające skierowane przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (KRLD).
- (2) KRLD nadal prowadzi programy jądrowe i balistyczne, tym samym łamiąc swoje zobowiązania określone w kilku rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Programy te są częściowo finansowane poprzez nielegalne transfery środków oraz zasobów gospodarczych.
- (3) Do wykazu osób i podmiotów zamieszczonego w załączniku II do decyzji (WPZiB) 2016/849 należy dodać cztery osoby, które dokonywały transferów aktywów lub zasobów mogących stanowić wkład finansowy do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji (WPZiB) 2016/849,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji (WPZiB) 2016/849 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady

E. ZAHARIEVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylająca decyzję 2013/183/WPZiB (Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do decyzji (WPZiB) 2016/849 wprowadza się następujące zmiany:

1) nagłówek II otrzymuje brzmienie:

„II. Osoby i podmioty świadczące usługi finansowe lub dokonujące transferu aktywów lub zasobów, które mogłyby posłużyć do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia”;

2) pod nagłówkiem II, w punkcie „A. Osoby” dodaje się następujące wpisy:

	Imię i nazwisko	Pseudonim	Informacje identyfikujące	Data umieszczenia w wykazie	Uzasadnienie
„9.	KIM Yong Nam	KIM Yong-Nam, KIM Young-Nam, KIM Yong-Gon	Data urodzenia: 2.12.1947 Miejsce urodzenia: Sinuju, KRLD	20.4.2018	KIM Yong Nam został zidentyfikowany przez zespół ekspertów jako przedstawiciel Reconnaissance General Bureau, podmiotu, który został wyznaczony przez Organizację Narodów Zjednoczonych. On i jego syn KIM Su Gwang zostali zidentyfikowani przez zespół ekspertów jako osoby zaangażowane w nieuczciwe praktyki finansowe, które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. KIM Yong Nam otworzył w Unii kilka rachunków bieżących i oszczędnościowych i w trakcie pracy jako dyplomata brał udział w dokonywaniu przelewów bankowych dużych sum na rachunki bankowe w Unii lub na rachunki bankowe poza Unią, także na rachunki na nazwisko jego syna KIM Su Gwanga i synowej KIM Kyong Hui.
10.	DJANG Tcheul Hy		Data urodzenia: 11.5.1950 Miejsce urodzenia: Kangwon	20.4.2018	DJANG Tcheul Hy, wraz z małżonkiem KIM Yong Namem, synem KIM Su Gwangiem i synową KIM Kyong Hui, brała udział w nieuczciwych praktykach finansowych, które mogłyby posłużyć do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Była posiadaczką kilku rachunków bankowych w Unii, które na jej nazwisko otworzył jej syn KIM Su Gwang. Miała także udział w kilku przelewach bankowych z rachunków należących do jej synowej KIM Kyong Hui na rachunki poza Unią.
11.	KIM Su Gwang	KIM Sou-Kwang, Kim Sou-Gwang, KIM Son-Kwang, KIM Su-Kwang, KIM Soukwang	Data urodzenia: 18.8.1976 Miejsce urodzenia: Pjongjang, KRLD Dyplomata ambasady KRLD na Białorusi.	20.4.2018	KIM Su Gwang został zidentyfikowany przez zespół ekspertów jako przedstawiciel Reconnaissance General Bureau, podmiotu, który został wyznaczony przez Organizację Narodów Zjednoczonych. On i jego ojciec KIM Yong Nam zostali zidentyfikowani przez zespół ekspertów jako osoby zaangażowane w nieuczciwe praktyki finansowe, które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. KIM Su Gwang otworzył liczne rachunki bankowe w kilku państwach członkowskich, także na nazwiska członków rodziny. Pracując jako dyplomata, brał udział w dokonywaniu przelewów bankowych dużych sum na rachunki bankowe w Unii lub na rachunki bankowe poza Unią, także na rachunki na nazwisko małżonki, KIM Kyong Hui.

	Imię i nazwisko	Pseudonim	Informacje identyfikujące	Data umieszczenia w wykazie	Uzasadnienie
12.	KIM Kyong Hui		Data urodzenia: 6.5.1981 Miejsce urodzenia: Pjongjang, KRLD	20.4.2018	Wraz z małżonkiem KIM Su Gwangiem, teściem KIM Yong Namem i teściową DJANG Tcheul Hy, KIM Kyong Hui brała udział w nieuczciwych praktykach finansowych, które mogłyby posłużyć do realizacji północnokoreańskich programów dotyczących broni jądrowej, rakietowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Otrzymała kilka przelewów bankowych od małżonka KIM Su Gwanga i teścia KIM Yong Nama oraz przelewała pieniądze na rachunki poza Unią na nazwisko teściowej DJANG Tcheul Hy.”

DECYZJA KOMISJI (UE) 2018/612**z dnia 7 kwietnia 2016 r.****w sprawie pomocy państwa SA 28876 – 2012/C (ex CP 202/2009) wdrożonej przez Grecję na rzecz terminalu kontenerowego w porcie w Pireusie***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1978)***(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2015 r. Komisja przyjęła ostateczną decyzję ⁽¹⁾ („ostateczna decyzja”), w której stwierdziła, że – w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – Grecja wdrożyła środki pomocy państwa na rzecz spółki Piraeus Container Terminal SA („PCT”), jej spółki dominującej oraz jej wierzyciela, spółki Cosco Pacific Limited („Cosco”), i nakazała zniesienie przepisów umożliwiających stosowanie przedmiotowych środków pomocy i ich odzyskanie.
- (2) Dnia 2 czerwca 2015 r. Grecja wniosła odwołanie od ostatecznej decyzji do Sądu Unii Europejskiej.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY**2.1. Ostateczna decyzja**

- (3) W 2009 r. Komisja otrzymała skargi dotyczące kilku środków polityki budżetowej wprowadzonych na mocy ustawy 3755/2009 („ustawa”) na rzecz posiadacza koncesji związanej z częścią portu w Pireusie, spółki Cosco i jej spółki zależnej PCT ⁽²⁾. Zwolnienia te dotyczą pierwotnej koncesji przyznanej w 2008 r. Dnia 11 lipca 2012 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, wyrażając swoje wątpliwości dotyczące tych zwolnień podatkowych („decyzja o wszczęciu postępowania”) ⁽³⁾. W dniu 23 marca 2015 r. Komisja zakończyła formalne postępowanie wyjaśniające w tej sprawie i uznała, że następujące środki stanowią pomoc niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem ⁽⁴⁾:
 - zwolnienie z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III,
 - prawo do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy; definicja pojęcia „dobra inwestycyjne” na potrzeby przepisów dotyczących VAT; prawo do naliczania odsetek za zwłokę od pierwszego dnia po zakończeniu 60-dniowego okresu od złożenia wniosku o zwrot VAT,
 - przeniesienie strat bez ograniczenia w czasie,
 - możliwość wyboru spośród trzech metod amortyzacji w odniesieniu do kosztów inwestycji związanych z przebudową nabrzeża II i budową nabrzeża III,
 - zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania odnośnego projektu,
 - zwolnienie z podatków, opłat skarbowych, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim w odniesieniu do umów między wierzycielami umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich obowiązki i prawa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 15.10.2015, s. 93.⁽²⁾ Zob. motywy 10–19 decyzji ostatecznej.⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 5.10.2012, s. 55.⁽⁴⁾ Zob. art. 1 decyzji ostatecznej.

- zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez spółkę Piraeus Port Authority („PPA”) na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT,
 - ochrona w ramach specjalnego systemu dla inwestycji zagranicznych.
- (4) W tej samej decyzji Komisja stwierdziła, że Grecja nie przyznała pomocy państwa poprzez zwolnienie PCT z przepisów dotyczących przymusowego wyłączenia ⁽¹⁾.

2.2. Środek podlegający ocenie: zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT ⁽²⁾

- (5) Jeśli chodzi o zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ostatecznej decyzji Komisja uznała, że przyniosło to PCT selektywną korzyść, jako że zwolniło spółkę z opłat skarbowych od: a) rekompensat wypłacanych przez PPA z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji oraz b) innych rodzajów rekompensat wypłacanych przez PPA, takich jak rekompensata za szkody związane z umową koncesji lub za naruszenie umowy na szczeblu międzynarodowym ⁽³⁾.
- (6) Jeżeli chodzi o rekompensaty wypłacane przez PPA z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar (o których mowa w lit. a) motywu powyżej) Komisja stwierdziła, że korzyść przyznana spółce PCT polegała na zwolnieniu jej w takich przypadkach ze stałej opłaty skarbowej ⁽⁴⁾. Taki wniosek opierał się na stwierdzeniu, że zgodnie z powszechnie stosowanymi przepisami, tj. kodeksem opłat skarbowych ⁽⁵⁾, według interpretacji z okólnika 44/1987, uruchomienie umowy dodatkowej – związanej z umową podlegającą VAT – podlega stałej opłacie skarbowej ⁽⁶⁾.
- (7) Jednakże w swoim wniosku o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji skierowanym do Sądu Grecja wskazała, że zasadniczo stałe opłaty skarbowe nie obowiązują już od 2001 r. ⁽⁷⁾, tj. zanim ustawa 3755/2009 wprowadziła odnośne zwolnienie na korzyść PCT.

3. OCENA ŚRODKA

- (8) W trakcie postępowania administracyjnego, które doprowadziło do wydania ostatecznej decyzji, władze greckie nigdy nie zwróciły uwagi Komisji na fakt, że system stałych opłat skarbowych został zniesiony od 2001 r., na mocy art. 25 ustawy 2873/2000. Władze greckie nigdy nie wspomniały o tym fakcie, mimo że decyzja o wszczęciu postępowania dotyczyła formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE względem zwolnienia spółki z opłat skarbowych ogółem (w tym stałych i proporcjonalnych opłat skarbowych), jakiego udzielono PCT na podstawie art. 2 ust. 10 ustawy ⁽⁸⁾. W związku z tym, na podstawie informacji, jakimi Komisja dysponowała w chwili przyjmowania ostatecznej decyzji, stwierdziła ona, że na mocy art. 2 ust. 10 ustawy przyznano niezgodną z prawem pomoc państwa na rzecz PCT w formie zwolnienia jej ze stałych i proporcjonalnych opłat skarbowych z tytułu rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji ⁽⁹⁾.
- (9) Nawet jeśli władze greckie zbyt późno ⁽¹⁰⁾ poinformowały o powszechnym zniesieniu systemu stałej opłaty skarbowej, Komisja, działając zgodnie z zasadami dobrej administracji i chociaż nie ma obowiązku zmiany ostatecznej decyzji, pragnie mimo wszystko zmienić ostateczną decyzję, tak aby w pełni odzwierciedlała ona obecną sytuację. W szczególności, w świetle art. 25 ustawy 2873/2000 Komisja nie ma żadnego powodu, by sądzić, że zwolnienie przewidziane w art. 2 ust. 10 ustawy przynosi korzyść PCT w przypadku, gdy PPA wypłaca PCT rekompensatę z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji. Zgodnie z powszechnie stosowanymi przepisami w odniesieniu do tego rodzaju rekompensat, opłata skarbową nie była należna w chwili przyjęcia ustawy 3755/2009. W związku z tym przedmiotowe zwolnienie z opłaty skarbowej nie przynosi selektywnej korzyści PCT ani nie stanowi pomocy państwa w tym zakresie.
- (10) Jako że Komisja była poinformowana o tym fakcie dopiero po podjęciu ostatecznej decyzji w tej sprawie, w trosce o dochowanie zasad dobrej administracji publicznej, podejmuje ona decyzję o zmianie swojej decyzji z dnia 23 marca 2015 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona specyficznej korzyści, jaką przynosi ten środek. Ostateczna decyzja nie zostaje w żaden sposób zmodyfikowana jeśli chodzi o zwolnienie PCT z (proporcjonalnej) opłaty skarbowej normalnie należnej z tytułu innych rodzajów rekompensat wypłacanych przez PPA (o których mowa w lit. b) motywu 5 niniejszej decyzji).

⁽¹⁾ Zob. art. 2 decyzji ostatecznej.

⁽²⁾ Art. 2 ust. 10 ustawy nr 3755/2009.

⁽³⁾ Zob. motywy 195–209 decyzji ostatecznej, a w szczególności motywy 202–205.

⁽⁴⁾ Zob. motywy 201–203 decyzji ostatecznej.

⁽⁵⁾ Dekret prezydencki z dnia 28 lipca 1931 r., Dz.U. A 239 z 1931 r.

⁽⁶⁾ Zob. motyw 197 decyzji ostatecznej.

⁽⁷⁾ Zgodnie z art. 25 ustawy nr 2873/2000.

⁽⁸⁾ Zob. sekcja 4.2.3.8 (motywy 194–203) decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽⁹⁾ Zob. również sprawa C-390/06, Nuova Agricast, EU:C:2008:224, pkt 54.

⁽¹⁰⁾ Po raz pierwszy we wniosku o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji skierowanym do Sądu.

4. WNIOSEK

- (11) Komisja zdecydowała w związku z tym, że Grecja nie przyznała pomocy państwa na rzecz spółki PCT w postaci zwolnienia z opłaty skarbowej w przypadku, gdy PPA wypłacała PCT rekompensatę z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji. W konsekwencji Komisja zmienia swoją decyzję z dnia 23 marca 2015 r. odnośnie do tego aspektu środka pomocy. Wszystkie pozostałe wnioski ze wspomnianej decyzji pozostają bez zmian.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 pkt 7 decyzji w sprawie SA.28876 dotyczącej terminala kontenerowego w porcie w Pireusie & Cosco Pacific Limited (Dz.U. L 269 z 15.10.2015, s. 93) dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„środek ten nie obejmuje rekompensat na rzecz PCT z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji, gdy opłata skarbową i tak nie jest należna;”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 kwietnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL